

Fradrag i kontanthjælp til dækning af børnebidrag

lov om aktiv socialpolitik § 96 a

Beskæftigelsesankenævnets
praksisundersøgelse 2010

Indhold

Kapitel 1 - Baggrund og formål	1
Kapitel 2 – Sammenfatning og anbefalinger	3
2.1 Den materielle vurdering	3
2.2 Den formelle vurdering.....	4
Kapitel 3 – Retsgrundlaget.....	6
3.1 Lovbestemmelsen.....	6
3.2 Uddybende bemærkninger	6
3.3 Ankestyrelsens praksis	8
3.4 Uafklarede forhold	9
Kapitel 4 – Den materielle vurdering.....	10
4.1 Er afgørelsen samlet set rigtig?.....	10
4.2 De fem betingelser	11
4.3 Et mangelfuldt oplysningsgrundlag	12
4.4 Sager, hvor betingelserne ikke er opfyldt.....	14
4.5 Opfølgning	15
Kapitel 5 – Den formelle vurdering.....	17
5.1 Partshøring.....	17
5.2 Afgørelsens form	19
5.3 Begrundelse	20
5.4 Klagevejledning.....	22
Kapitel 6 – Kommunernes generelle retningslinier	23
6.1 Horsens Kommunes retningslinier.....	23
6.2 Århus Kommunes retningslinier.....	24
6.3 Retningslinier vedrørende fogedsager.....	25
Kapitel 7 – Hjemmel og metode	26
7.1 Afgrænsning af datagrundlaget	26
7.2 Vurdering af datamaterialet.....	27
7.3 Undersøgelsens gennemførelse	28
Kapitel 8 – Høring af kommuner og Ankestyrelsen	29
Bilag 1 – Måleskema	31
Bilag 2 – Lovforarbejder	34
Bilag 3 – Principafgørelser	39
Bilag 4 – resultater fordelt på kommuner.....	40
Skemaoversigt	43

Kapitel 1 - Baggrund og formål

Lovændringen

Med virkning fra 1. juli 2009 er det i lov om aktiv socialpolitik § 96 a fastsat, at kommunen under visse betingelser ved udbetaling af kontanthjælp med forsørgertakst skal fratække et beløb til dækning af forskudsvis udlagt børnebidrag. Det samme gælder overfor en person på starthjælp, der modtager forsørgertillæg.

Når en bidragspligtig ikke betaler børnebidrag på forfaldstidspunktet, kan bidraget udbetales forskudsvis af kommunen til den bidragsberettigede. Det offentlige indtræder hermed i retten til bidraget, jf. lov om børnetilskud og forskudsvis udbetaling af børnebidrag § 18. Der kan højst udlægges et beløb på 1.170 kr. om måneden per barn (normalbidraget).

En kontanthjælpsmodtager på forsørgertakst modtager brutto 3.239 kr. mere månedligt end en ikke-forsørger modtager. En starthjælpsmodtager, der har forsørgerpligt overfor et barn, modtager et tillæg på 1.589. kr. (1.317 kr. , hvis pågældende er gift eller samlevende).

Uanset der således er tale om højere udbetalinger til forsørgere end til ikke-forsørgere, kan det offentlige som udgangspunkt ikke inddrive bidragsgælden hos kontanthjælpsmodtagere/starthjælpsmodtagere.

Formålet med ovennævnte lovændring var således i henhold til forarbejderne at undgå, at der oparbejdes en gæld for den bidragspligtige i en periode, hvor der udbetales forsørgertakst til den pågældende.

Praksisundersøgelsen

Beskæftigelsesankenævnet har siden lovændringen modtaget en række klagesager over fradrag i henhold til § 96 a. Ved behandlingen af disse klagesager er vi stødt på nogle problemstillinger, der viser et behov for, at kommunernes praksis i disse sager belyses.

Ved behandlingen af mange af disse klagesager har nævnet måttet bede kommunen indsende dokumentation til nævnet for, at bidraget var forskudsvis udlagt. Denne dokumentation var tilsyneladende ikke i kommunen anset for at være en del af den nødvendige dokumentation. Der vil i kommunerne være et betydeligt antal sager, hvor der er tale om bidragspligtige kontanthjælpsmodtagere, og hvor bidraget er blevet udbetalt forskudsvis til den bidragsberettigede. Spørgsmålet er derfor, om denne ofte forekommende situation bevirker, at kommunerne ikke i alle sager sikrer den nødvendige dokumentation for, at der rent faktisk er sket forskudsvis udbetaling.

Dette problem forstærkes af, at der i journalark i klagesagerne som baggrund for fradraget henvises til borgerens bestående bidragsgæld. Dette giver grund til bekymring om, hvorvidt man i kommunen er opmærksom på, at der udelukkende kan ske fradrag for den aktuelle måneds bidrag.

Det er en betingelse for at foretage fradrag i henhold til aktivlovens § 96 a, at kommunen ikke har modtaget underretning om, at der er indgivet anmodning til fogedretten om udsættelse af lejemål. Under nævnets behandling af klagesager har der også på dette punkt imidlertid vist sig nogle problemer. Det har således været uklart, om den enkelte kommune har fastlagt en procedure for, hvorledes en sådan underretning til kommunen om en fogedsag videregives til sagen om fradrag efter § 96 a.

Endelig er der tale om en meget effektiv inddrivelsesmetode, der således "kører" mere eller mindre automatisk i et stort antal sager, når først den er "slået til". Men er det i kommunen sikret, at inddrivelsen også bliver stoppet igen, når betingelserne ikke længere er opfyldt?

Nævnet har i forbindelse hermed også set et behov for at have fokus på, om begrundelseskravet er opfyldt, således borgeren også selv er i stand til at gennemskue, hvornår der skal foretages fradrag, og hvornår fradraget skal ophøre igen.

Fradraget i kontanthjælpen er endvidere af en størrelse, der har væsentlig betydning for borgerens økonomiske situation. Uanset dette har der ikke været indgivet ret mange klager over afgørelser i henhold til aktivlovens § 96 a.

Nævnet finder det ud fra disse overvejelser væsentligt, at der rettes fokus på disse problemstillinger, og har derfor fundet, at det er et væsentligt emne at få belyst gennem en praksisundersøgelse.

Undersøgelsen omfatter 86 sager, der vedrører afgørelser om fradrag i kontanthjælp eller starthjælp af et beløb til dækning af børnebidrag. Det drejer sig om de afgørelser, hvor det besluttes, at der fremover skal ske fradrag. Spørgsmålet om, hvorvidt betingelserne er opfyldt i de følgende måneder, anses som et opfølgingsproblem og er ikke omfattet af målingerne i denne undersøgelse.

Det har vist sig, at der i undersøgelsen kun er indgået en enkelt sag vedrørende en person, der modtager starthjælp med forsørgertillæg. Undersøgelsen omtaler derfor mange steder "kontanthjælpsmodtagere", hvor det imidlertid er underforstået, at samme forhold også gør sig gældende for modtagere af starthjælp med forsørgertillæg.

Medvirkende kommuner

Ankestyrelsen har fastlagt, at beskæftigelsesankenævnets praksisundersøgelse i 2010 omfatter følgende syv kommuner:

- Favrskov Kommune
- Horsens Kommune
- Odder Kommune
- Samsø Kommune
- Skanderborg Kommune
- Syddjurs Kommune
- Århus Kommune

Udvælgelsen er foretaget ud fra en fastlagt "turnusordning" med henblik på at samtlige kommuner inddrages i praksisundersøgelser over en treårig periode.

Hvis der er spørgsmål til undersøgelsen, kan der rettes henvendelse til Nicolai Abildgaard eller Trine Lund, Statsforvaltningen Midtjylland.

Kapitel 2 – Sammenfatning og anbefalinger

2.1 Den materielle vurdering

Undersøgelsen omfatter 86 sager. 53 ud af de 86 sager (62 %) er - materielt set – korrekte, og 33 sager (38 %) er forkerte.

Oplysningsgrundlag

Ud af de 33 forkerte afgørelser er 26 sager forkerte udelukkende på grund af manglende oplysninger i sagerne.

Særligt to forhold har haft væsentlig betydning for dette resultat:

17 sager er vurderet som forkerte på grund af, at det ikke er belyst i sagerne, om kommunen har modtaget underretning om en fogedsag. Det kan derfor ikke lægges til grund, at betingelserne for at foretage fradrag er opfyldt. Fem af de syv deltagende kommuner har en procedure for håndteringen af underretninger om fogedsager, mens to kommuner mangler en sådan. Konkret er dette problem med andre ord "kun" at finde i to af kommunerne. Problemet vil kunne afhjælpes gennem indførelse af en fast procedure i disse kommuner for sikring af, at de relevante oplysninger om en eventuel fogedsag tilgås sagen.¹

Af de 26 sager, der ikke er tilstrækkeligt oplyst, er der 9 sager, hvor fejlen udelukkende skyldes, at der ikke foreligger oplysninger om, hvorvidt borgeren modtager kontanthjælp med forsørgertakst (eller starthjælp med forsørgertillæg).

I tre sager mangler der dokumentation for, at bidraget er forskudsvis udlagt.

Konkrete materielle fejl

Kun syv sager ud af de 86 sager (svarende til 8 %) er forkerte på grund af oplyste fejl – det vil sige, at det konkret fremgår af sagen, at en betingelse for at foretage fradrag efter aktivlovens § 96 a ikke er opfyldt. En af de syv sager indeholder to fejl.

Tre af fejlene drejer sig om, at der ikke udlægges bidrag forskudsvis. I tre tilfælde er borgeren ikke været omfattet af personkredsen i § 96 a, idet pågældende modtager hjælp efter en bestemmelse, der ikke indgår i paragraffen. I en enkelt sag har kommunen truffet afgørelse på trods af, at der har været en fogedsag. Endelig er der i et tilfælde truffet afgørelse om fradrag, selvom den pågældende borger har et hjemmeboende barn.

Generelt set har kommunerne således – i de tilstrækkeligt oplyste sager – godt styr på de grundlæggende betingelser for at kunne foretage fradrag efter aktivlovens § 96 a.

¹ Det bemærkes, at den ene af de to kommuner, der ikke havde oplyst om retningslinier vedrørende sådanne procedurer, i forbindelse med høringen af praksisundersøgelsen har indsendt yderligere oplysninger herom. Det fremgår heraf, at der alligevel er fastlagte procedurer i kommunen vedrørende meddelelser om fogedsager. Der henvises til kapitel 8 vedrørende høringssvar.

Nævnet anbefaler på baggrund heraf:

Anbefaling

- at kommunerne er opmærksomme på, at samtlige betingelser i § 96 a skal være opfyldte, for at der kan træffes afgørelse om fradrag.
- at kommunerne retter fokus mod oplysningsgrundlaget i sagerne.
- at de kommuner, der endnu ikke har en fastlagt procedure for håndtering af underretninger om fogsager, etablerer en sådan.
- at kommunerne sikrer sig, at der i den aktuelle måned forskudsvist udlægges børnebidrag.
- at kommunerne styrker opfølgningen i sager vedrørende fradrag.

2.2 Den formelle vurdering

De væsentligste problemer har gennem undersøgelsen imidlertid vist sig i forbindelse med overholdelsen af de forvaltningsretlige regler.

I syv sager er afgørelsen meddelt mundtligt, og i tre sager er afgørelsen slet ikke meddelt til borgeren. Der har således været givet skriftlig meddelelse i 76 sager. Det følgende vedrører kun en vurdering af de skriftlige afgørelser.

Begrundelse

Kun 12 af sagerne (16 % af de 76 sager) har i høj grad opfyldt kravene til en begrundelse. Kun disse 12 sager indeholder således en gennemgang af samtlige betingelser for at foretage fradrag og en henvisning til de af borgerens konkrete forhold, der har været afgørende i sagen.

25 (33 %) af de øvrige sager vurderes kun at opfylde betingelserne "i nogen grad", idet der ikke i begrundelsen omtales betydningen af en evt. fogsag.

De resterende 39 sager (51 %) opfylder således kun i ringe grad eller slet ikke kravene til en begrundelse. Dette dækker blandt andet over, at samtlige betingelser i aktivlovens § 96 a ikke er omtalt, og at borgerens konkrete forhold heller ikke er omtalt.

Nævnet skal derfor anbefale:

Anbefaling

- at samtlige betingelser for at foretage fradrag gennemgås i begrundelsen.
- særligt bemærkes, at også undtagelsesmuligheden i forbindelse med udsættelsesforretning ved fogedretten skal omtales.
- at der redegøres for de konkrete forhold, der bevirker, at betingelserne for fradrag i forhold til den pågældende borger er opfyldt (bl.a. hvilke børn pågældende har, og hvor de bor).

Partshøring

I 13 ud af de 86 sager (15 %) er der ikke foretaget partshøring. Langt de fleste sager er der således foretaget partshøring i.

Herudover skal det anføres, at der i fem af de 13 tilfælde er tale om sager fra samme kommune. Her har spørgsmålet om fradrag efter § 96 a været behandlet i forbindelse

med en ny kontanthjælpsansøgning. Der har i den forbindelse været møde, men der er i mødenotatet intet anført om børnebidrag eller fradrag efter § 96 a. Måske handler disse tilfælde om et spørgsmål om indskærpelse af forpligtelsen til at udfærdige notat om partshøring.

En enkelt kommune benytter et afgørelsesbrev med overskriften "varslingsbrev". Uanset overskriften indeholder brevet selve afgørelsen i henhold til § 96 a, og kravet om partshøring er således ikke opfyldt.

Selvom det i undersøgelsen er lagt til grund, at der er sket partshøring i langt de fleste sager, er der grund til at påpege, at det er væsentligt, at en partshøring rent faktisk indeholder de konkrete oplysninger i sagen, der vil være af betydning for afgørelsen.

Nævnet anbefaler på denne baggrund, at:

Anbefaling

- der sker partshøring, før der træffes afgørelse.
- der sker partshøring i de konkrete oplysninger om borgerens forhold.
- det noteres i sagen, at der er foretaget partshøring i de tilfælde, hvor det er sket mundtligt.

Kapitel 3 – Retsgrundlaget

3.1 Lovbestemmelsen

Lov om aktiv socialpolitik, jf. lovbek. nr. 946 af 1. oktober 2009:

§ 96 a. Foretager en kommune forskudsvis udbetaling af børnebidrag efter § 11 i lov om børnetilskud og forskudsvis udbetaling af børnebidrag, og modtager den bidragspligtige person hjælp efter § 25, stk. 1, nr. 1, § 25, stk. 2, nr. 2, eller forsørgertillæg efter § 25, stk. 13, fradrager den kommune, der udbetaler hjælp til personen, et beløb ved udbetalingen til dækning af det børnebidrag, som udbetales forskudsvis, jf. dog stk. 2 og 3. Modtager personen forsørgertillæg efter § 25, stk. 13, er det en betingelse for fradrag, at tillægget udbetales for det barn, som kommunen forskudsvis udbetaler børnebidrag til.

Stk. 2. Fradrag efter stk. 1 kan ikke foretages ved udbetaling af hjælp til personer, der forsørger eget barn under 18 år i hjemmet, eller som har forsørgerpligt over for flere end to børn under 18 år, der ikke bor i hjemmet. Der kan alene foretages fradrag for børnebidrag, som forfalder i samme kalendermåned, som hjælpen udbetales for. Sker der forskudsvis udbetaling for mere end 1 måned ad gangen, kan der alene foretages fradrag for et beløb, der forholdsmæssigt svarer til den kalendermåned, som hjælpen udbetales for.

Stk. 3. Fradrag efter stk. 1 kan ikke foretages, hvis kommunen får underretning om, at anmodning om tvangsfuldbyrdelse er indgivet til fogedretten, som følge af at den bidragspligtiges boliglejeaftale er blevet ophævet, fordi leje eller anden pligtig pengeydelse ikke er betalt rettidigt. Kommunen kan forlange, at den bidragspligtige dokumenterer, at sag om lejeresance er indbragt for fogedretten. Afsluttes fogedsagen, uden at den har ført til udsættelse af lejemålet, fradrager kommunen i hjælpen efter stk. 1 med virkning fra måneden efter den måned, i hvilken fogedsagen er afsluttet. Afsluttes fogedsagen med, at den bidragspligtige sættes ud af lejemålet, fradrager kommunen i hjælpen efter stk. 1 med virkning fra 3 måneder efter den måned, i hvilken udsættelsen har fundet sted.

3.2 Uddybende bemærkninger

Forskudsvis udlæg

Det er en betingelse for fradrag, at børnebidraget er blevet forskudsvis udlagt. Det skal således, inden der kan træffes afgørelse om fradrag, dokumenteres, at denne betingelse er opfyldt. Det er ikke tilstrækkeligt at konstatere, at pågældende er bidragspligtig.

Baggrunden for, at bidraget ikke udlægges forskudsvis, selvom der er udfærdiget bidragsresolution, kan være, at den bidragspligtige betaler det løbende bidrag direkte til den bidragsberettigede, eller at det offentlige forsørger barnet, evt. gennem en anbringelse.

Bidrag for aktuelle måned

Der kan kun foretages fradrag vedrørende det bidrag, der er forfaldet til betaling i den kalendermåned, som hjælpen udbetales for.

Hvis der forskudsvis udlægges for mere end 1 måned ad gangen, kan der alene foretages fradrag med et forholdsmæssigt beløb.

Det præciseres således, at der ikke er tale om en hjemmel til inddrivelse af gammel bidragsgæld overfor personer på forsørgertakst, men derimod kun hjemmel til inddrivelse for at undgå oparbejdelse af ny gæld.

Forsørgertakst

Der kan kun foretages fradrag i henhold til aktivlovens § 96 a overfor personer, der

- modtager kontanthjælp med taksten i henhold til aktivlovens § 25, stk. 1. nr. 1, hvilket vil sige personer over 25 år med forsørgelsespligt over for børn, eller
- modtager kontanthjælp i henhold til § 25, stk. 2, nr. 2, hvilket vil sige personer under 25 år, der på grund af en nærmere dokumenteret psykisk lidelse modtager takst svarende til taksten for forsørgere over 25 år.
- modtager forsørgertillæg efter aktivlovens § 25, stk. 13.

For personer under 25 år med bidragspligt overfor et barn er der ikke hjemmel i § 96 a til fradrag. Der er derimod overfor denne gruppe hjemmel i aktivlovens § 25, stk. 4.

Personer på revalideringsydelse er ikke omfattet af § 96 a. For så vidt angår revalidender, der i henhold til aktivlovens § 52, stk. 2 kun får udbetalt halv revalideringsydelse og samtidig får et tillæg til dækning af bidragsforpligtigelse, er der imidlertid hjemmel for inddrivelse i aktivlovens § 52, stk. 4.

Personer, der modtager kontanthjælp under forrevalidering, modtager støtte direkte efter kontanthjælpsreglen og er dermed omfattet af fradragsreglen i aktivlovens § 96 a.

Der er ikke hjemmel for fradrag efter § 96 a i ledighedsydelse eller særlig ydelse.

Integrationslovens § 41 a indeholder hjemmel til fradrag i forsørgertillæg ved personer, der modtager introduktionsydelse. Der er tale om en regel svarende til § 96 a. Denne praksisundersøgelse omfatter ikke disse sager.

Starthjælpsmodtagere med forsørgertillæg

Der kan pr. husstand i henhold til aktivlovens § 25, stk. 13 kun udbetales 2 forsørgertillæg. Det er en betingelse for fradrag i henhold til aktivlovens § 96 a, at tillægget udbetales for det barn, som kommunen forskudsvis udbetaler børnebidrag til.

Forsørger eget barn i hjemmet

Hvis bidragspligtige forsørger eget barn i hjemmet, kan der ikke foretages fradrag for et forskudsvis udlagt bidrag.

Hensynet til forsørgelsen af barnet i hjemmet har således direkte fundet udtryk i denne betingelse.

Ægtefælles eller samlevers særbarn i hjemmet er uden betydning i forhold til denne betingelse.

Udeboende børn

Der kan ikke foretages fradrag, hvis der er forsørgelsespligt overfor flere end to børn under 18 år, der ikke bor i hjemmet.

Det drejer sig om en betingelse for overhovedet at foretage fradrag. Der er således ikke mulighed for at foretage fradrag til dækning af de forskudsvis udlagte bidrag til to børn, hvis man har forsørgelsespligt overfor 3 børn.

Der tages med denne betingelse således hensyn til udgifterne forbundet med samvær med børnene.

Verserende fogedsag

Hvis kommunen har fået underretning om, at anmodning om udsættelse af bolig på grund af huslejerestance er indgivet til fogedretten, kan der ikke foretages fradrag.

Hvis fogedsagen afsluttes uden udsættelse af lejemålet, kan der igen foretages fradrag med virkning fra måneden efter den måned, i hvilken fogedsagen blev sluttet.

Hvis fogedsagen afsluttes med en udsættelse af lejemålet, kan der først ske fradrag igen med virkning for den hjælp, der udbetales tre måneder fra den måned, i hvilken udsættelsen har fundet sted.

Uanset om kommunen bevilger hjælp til en huslejerestance i henhold til aktivlovens § 81, og udsættelsesforretningen derved afværges, er fradrag i henhold til aktivlovens § 96 a udelukket i de omhandlede perioder. Der er ikke nogen undtagelser i reglen.

Hvis kommunen har modtaget underretning om en fogedsag, men det ikke har været muligt at nå at "stoppe" fradraget i den omhandlede måned, skal det beløb, der er fradraget, hurtigst muligt udbetales til borgeren.

I retssikkerhedslovens § 5 a er det fastsat, at kommunen skal behandle spørgsmål om eventuel hjælp indenfor en frist på 14 dage fra modtagelsen af orienteringen om en fogedsag vedrørende udsættelse af bolig. I vejledningens punkt 33 pointeres det, at der skal ske suspension af kommunens fradrag i henhold til aktivlovens § 96 a (Vejledning nr. 72 af 10. august 2010 om kommunernes handlepligt og handlemuligheder i forhold til udsættelsestruede eller udsatte lejere).

Det er i forbindelse med vurderingen af, om betingelserne for fradrag i henhold til aktivlovens § 96 a er opfyldt, afgørende, at det afklares, hvorvidt kommunen har modtaget en orientering om udsættelsesforretning indenfor de seneste måneder.

Nedsat kontanthjælp

Det fremgår af forarbejderne, at fradraget i henhold til § 96 a kan foretages uanset om kontanthjælpen er nedsat på grund af pågældendes eller ægtefællens indtægter, om der er sket nedsættelse af hjælpen for ægtefæller efter 6 måneders hjælp, eller om hjælpen er bortfaldet efter 450-timers reglen eller sanktionsbestemmelserne i aktivloven (nu §§ 36-41).

Der henvises endvidere til lovbemærkningerne, der er vedlagt som bilag 2.

3.3 Ankestyrelsens praksis

Ankestyrelsen har offentliggjort to principafgørelser vedrørende aktivlovens § 96 a, jf. bilag 3:

I principafgørelsen 176-10 har Ankestyrelsen fastslået, at kommunen havde ret til at foretage fradrag i medfør af aktivlovens § 96 a, da betingelserne var opfyldt. Oplysninger om rådighedsbeløb var uden betydning i denne forbindelse.

I principafgørelsen 177-10 fastslog Ankestyrelsen, at den omstændighed, at den bidragspligtige og bidragsberettigede skiftevis havde børnene boende hos sig 1 uge ad gangen

ikke kunne føre til, at det kunne anses for dokumenteret, at han forsørgede eget barn i hjemmet, jf. betingelsen i aktivlovens § 96 a, stk. 2.

3.4 Uafklarede forhold

I gennemgangen af de indsendte sager er vi stødt på nogle forhold, der ikke kan anses for afklarede i praksis. Disse forhold er ikke indgået i vurderingen af sagen.

Hvis kontanthjælpen ikke er bevilget fra den 1. i en måned, er det således et spørgsmål, hvilket beløb, der kan fradrages i henhold til § 96 a ved udgangen af måneden.

Gennemgangen af sagerne i praksisundersøgelsen har vist, at spørgsmålet håndteres på tre forskellige måder i kommunerne:

- q Der fradrages først i den første fulde måneds kontanthjælp efter ansøgningen.
- q Der fradrages det fulde beløb i den første måned, selvom der ikke udbetales kontanthjælp for en hel måned.
- q Der fradrages et beløb i den første måned svarende til den forholdsmæssige andel af et fuldt fradrag.

I de tilfælde, hvor der er udlagt bidrag forskudsvis for ½ år, synes der er at være forskellig praksis for, hvor meget der foretages fradrag for efter 1. januar, hvor der er sket regulering af den almindelige takst for normalbidraget.

Fremgangsmåden for fradrag i henhold til § 96 a, i de tilfælde, hvor kontanthjælpen udbetales forskudsvis, forekommer endvidere ud fra ordlyden af bestemmelsen uklar.

Kapitel 4 – Den materielle vurdering

Afgørelser efter aktivlovens § 96 a beror hovedsageligt på en stillingtagen til de fem betingelser i stk. 1 – 3. En stillingtagen til en række objektive kriterier som eksempelvis antal børn, deres bopælsadresse og spørgsmålet om kommunen forskudsvist har udlagt børnebidrag. Det kan i praksis måske være forbundet med visse vanskeligheder for den enkelte sagsbehandler at tilvejebringe den nødvendige information, men selve afgørelsen kræver ikke en skønsmæssig vurdering i kommunen. Den beror på en afklaring af, om en række objektive kriterier er opfyldt eller ej.

Således også den materielle vurdering i denne praksisundersøgelse. I måleskemaet, jf. bilag 1, spørges der direkte, om de fem betingelser for fradrag er opfyldt – ja eller nej? Formålet er med andre ord at slå fast, om afgørelsen i de enkelte sager er korrekt.

Denne materielle vurdering danner grundlag for en samlet vurdering af de 86 sager i denne praksisundersøgelse. Eller som det udtrykkes i måleskemaet, om de enkelte afgørelser "er i overensstemmelse med regler og praksis" eller om afgørelserne "ville blive ændret eller sagen hjemvist, hvis det havde været en klagesag?"²

Efterfølgende ses der nærmere på, hvilke fejl og/eller mangler, der har ført til, at en sag ville blive ændret eller hjemvist, såfremt det havde været en klagesag. Endelig ses der i dette kapitel i forbindelse med den materielle vurdering nærmere på det oplysningsgrundlag, hvorpå de enkelte afgørelser er truffet.

4.1 Er afgørelsen samlet set rigtig?

Som nævnt i kapitel 3 rummer aktivlovens § 96 a fem betingelser, der skal være opfyldte for at kommunerne med rette kan træffe afgørelse om fradrag.

Fem betingelser for fradrag

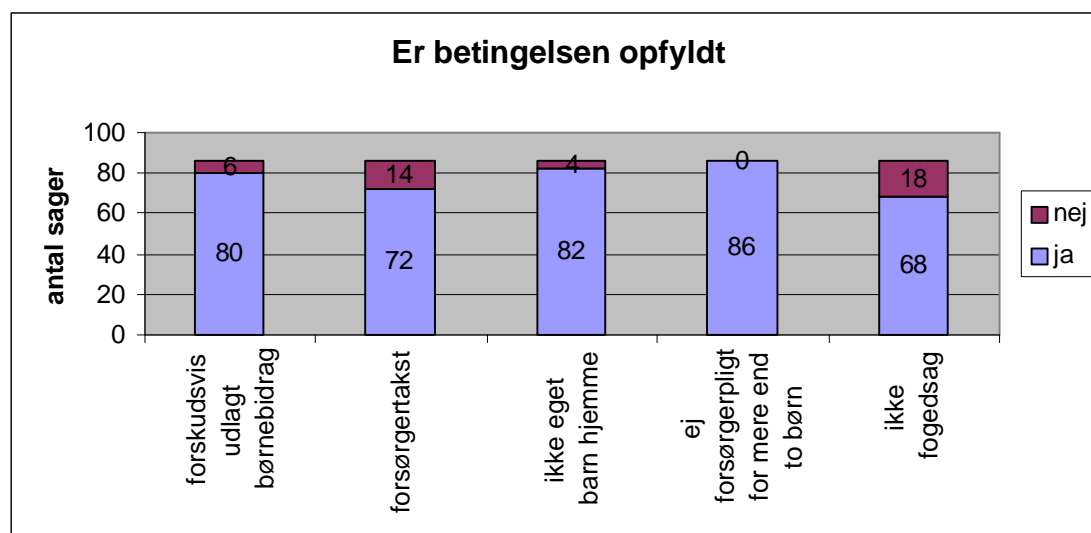
1. Kommunen skal forskudsvist udlægge børnebidrag.
2. Borgeren skal modtage hjælp efter en af følgende §'er (udvalgte forsørgertakster)
 - a. § 25, stk. 1, nr. 1 (personer fyldt 25 år med forsørgelsespligt over for børn)
 - b. § 25, stk. 2, nr. 2 (personer under 25 år med visse psykiske lidelser og med forsørgelsespligt over for ikke-hjemmeboende børn)
 - c. § 25, stk. 13 (forsørgertillæg for starthjælpsmodtagere)
3. Borgeren må ikke forsørge eget barn i hjemmet.
4. Borgeren må ikke have forsørgelsespligt over for flere end to børn under 18 år, der ikke bor i hjemmet.
5. Kommunen må ikke have fået underretning om en verserende sag ved fogedretten.

² I måleskemaet anvendes betegnelsen "ændring" eller "hjemvisning". Som regel ville forkerte sager blive ophævet. I denne undersøgelse sondres imidlertid ikke imellem "ændring, ophævelse og hjemvisning".

62 % af sagerne (53 stk.) er samlet set materielt korrekte. Det vil sige, at samtlige betingelser for at kunne træffe afgørelse om fradrag er opfyldt i disse sager. Det betyder med andre ord, at 33 sager – svarende til 38 % - ville blive ændret eller hjemvist, hvis de var blevet påklaget af borgeren.³

4.2 De fem betingelser

Fejlene fordeler sig på de enkelte betingelser på følgende vis:

Som det fremgår er det især to af de fem betingelser, der giver anledning til problemer. De særlige regler for udsættelsestruede har givet fejl i 21 % af sagerne, mens takstbetingelsen ikke er opfyldt i 16 % af sagerne.

Kommunerne har til gengæld godt styr på hensynet til børnene. Betingelsen om, at borgeren ikke må have forsørgerpligt over for mere end to børn under 18 år, der ikke bor hjemme, er opfyldt i alle sager. I 95 % af sagerne forsørger borgeren ikke eget barn i hjemmet.

Den grundlæggende betingelse om, at kommunen forskudsvis skal have udlagt børnebidrag, er opfyldt i 93 % af sagerne.⁴

Der er i alt fundet 42 fejl, der fordeler sig på 33 sager. Deraf den samlede vurdering på 62 % - materielt set – korrekte afgørelser.

Set fra et borgersynspunkt er betragtningen i princippet underordnet, idet resultatet af en klagesag ville blive det samme. En afgørelse ville blive ophævet eller hjemvist – uanset om en eller flere af betingelserne ikke er opfyldt i den enkelte sag.

Inden for rammerne af en praksisundersøgelse er det imidlertid nødvendigt at se nærmere på de enkelte betingelser – fejlene må konkret identificeres. Ellers har kommunerne ikke mulighed for at tilrette praksis i det omfang, der måtte være behov for det. Vi skal

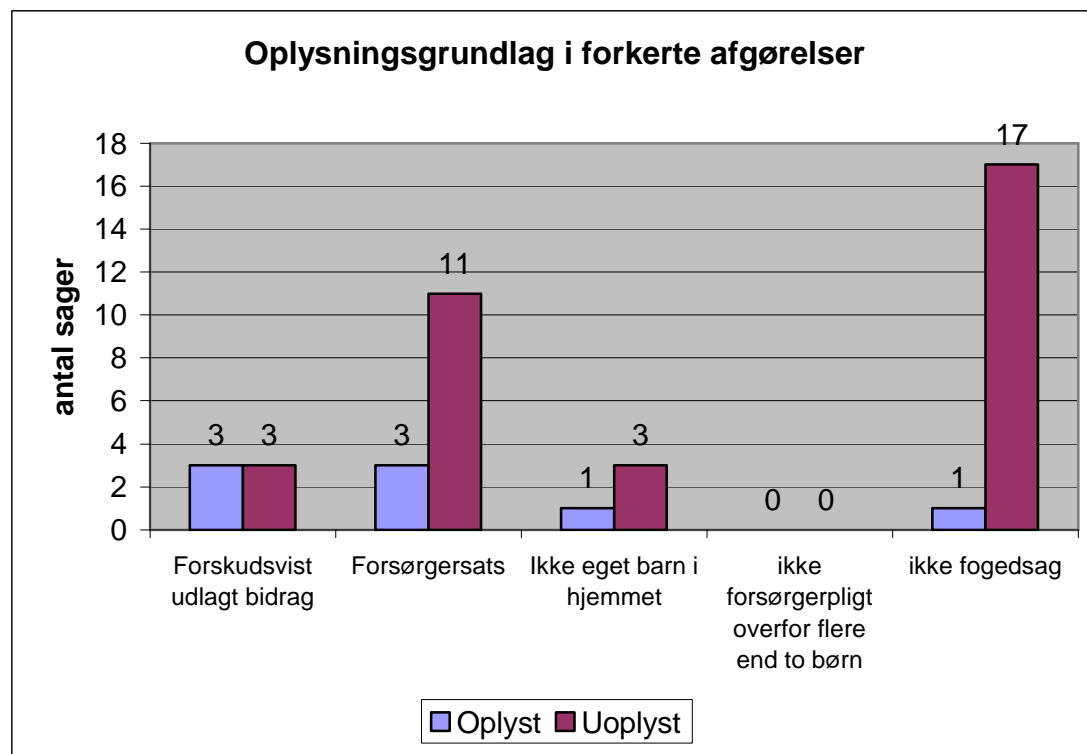
³ Fordelingen på de enkelte kommuner fremgår af bilag 4, skema 1.

⁴ En fordeling på kommuner fremgår af bilag 4, skema 2.

derfor i det følgende redegøre for, hvorfor betingelserne ikke anses for værende opfyldt i de – ud fra en materiel vurdering – forkerte sager.

4.3 Et mangelfuldt oplysningsgrundlag

De forkerte sager skal blandt andet finde deres forklaring i et mangelfuldt oplysningsgrundlag. Fordelingen på de enkelte betingelser fremgår af nedenstående figur:

26 sager er vurderet som værende forkerte alene med henvisning til, at sagen - i forhold til mindst en af betingelserne - ikke er tilstrækkeligt oplyst til, at der kan træffes afgørelse. Som det fremgår af ovenstående er det især tilfældet i forhold til kommunernes håndtering af eventuelle underretninger om fogedsager. Man kan selvfølgelig gætte på, i hvilken grad betingelserne reelt er opfyldt i de uoplyste sager. Pointen er imidlertid her, at sagerne er utilstrækkeligt oplyst og derfor ville blive ophævet eller hjemvist, hvis der havde været tale om klagesager.

Helt generelt mangler der afgørende oplysninger i 36 % af sagerne, mens de resterende 64 % er tilstrækkeligt oplyst til, at kommunen har kunnet træffe afgørelse. Det skal dog pointeres, at der er stor forskel på de enkelte kommuner på dette område, jf. bilag 4.

Eventuelle fogedsager

Generelt indeholder de 86 sager meget få oplysninger om en eventuelt fogedretssags betydning. Det er naturligvis forbundet med, at kommunen ikke har informationer om en fogedretssag, hvis en sådan ganske enkelt ikke eksisterer. Men det bør – af partshøring, afgørelse og/eller journalnotat – fremgå, at kommunen har lagt vægt på, at den netop ikke har modtaget en underretning om en fogedsag.

Fem af de syv kommuner har imidlertid formelle retningslinier eller en fastlagt procedure vedrørende underretninger fra fogeden. Med andre ord en sagsgang, der sikrer, at den

enkelte sagsbehandlere får besked, hvis en borger har en verserende sag hos fogedretten. I disse kommuner har nævnet lagt til grund, at stk. 3 (de særlige regler for udsættelses-truede) ikke er til hinder for, at der kan foretages fradrag i hjælpen.

Omvendt er samtlige sager i de to øvrige kommuner vurderet som forkerte med henvisning til, det af sagerne ikke fremgår, hvorvidt kommunen har modtaget underretning eller ej. Det kan derfor ikke udelukkes, at kommunen faktisk har fået underretning om en aktuell fogedsag.⁵

Som vi skal se i det følgende kapitel omtales en eventuel fogedretssags betydning sjældent i partshøringer eller afgørelser, ligesom det sjældent fremgår af journalnotater, hvorvidt spørgsmålet har været forelagt borgeren. Så bliver sandsynligheden for at kommunen får en underretning fra borgeren så meget desto mindre.

§ 25 – visse forsørgersatser

I 11 sager har kommunerne ikke dokumenteret, at borgeren faktisk modtager hjælp efter en af de i § 96 a listede satser: § 25, stk. 1, nr. 1 (voksen forsørger), § 25, stk. 2, nr. 2 (ung med visse psykiske lidelser) eller § 25, stk. 13 (forsørgertillæg til starthjælpsmodtagere).

Hvis en kontanthjælpsmodtager er fyldt 25 år og har et barn, er der ret stor sandsynlighed for, at hjælp er bevilget med taksten efter aktivlovens § 25, stk. 1, nr. 1. Det er imidlertid ikke en given ting, og der har da også i praksisundersøgelsens øvrige sager været eksempler på tilfælde, hvor denne betingelse netop ikke har været opfyldt.

På samme måde vil en starthjælpsmodtager, der har et barn, som udgangspunkt være berettiget til forsørgertillæg. Det er imidlertid på grund af reglerne for maksimumantal af forsørgertillæg ikke givet, at man modtager et forsørgertillæg, selv om man har børn.

Nævnet har derfor i de sager, hvor der ikke har været dokumentation for, at borgeren modtager hjælp efter de i § 96 a nævnte satser, lagt til grund, at betingelsen ikke er opfyldt.

Blandt de 86 sager er ni sager kategoriseret som forkerte alene med henvisning til, at der ikke er fremsendt dokumentation for, hvilken ydelse borgeren modtager. Omvendt er der forholdsvis mange sager, hvor det fremgår, at borgeren modtager kontanthjælp, men hvor dokumentationen ikke vedrører selve afgørelsestidspunktet. I disse situationer har nævnet lagt til grund, at borgeren også på afgørelsestidspunktet opfyldte betingelsen. Nævnet har dog kun lagt dette til grund, hvis borgeren rent faktisk var fyldt 25 år på afgørelsestidspunktet.

Resultatet på de samlet set 62 % materielt rigtige sager skal ses i lyset af ovenstående fremgangsmåde.

⁵ Det bemærkes, at den ene af de to kommuner, der ikke havde oplyst om retningslinier vedrørende sådanne procedurer, i forbindelse med høringsen af praksisundersøgelsen har indsendt yderligere oplysninger herom. Det fremgår heraf, at der alligevel er fastlagte procedurer i kommunen vedrørende meddelelser om fogedsager. Der henvises til kapitel 8 vedrørende høringssvar.

4.4 Sager, hvor betingelserne ikke er opfyldt

Så vidt de 26 sager, der er forkerte "alene" af den grund, at de ikke er tilstrækkeligt oplyste. Herudover er syv sager forkerte, fordi det konkret fremgår, at en eller flere af de fem betingelser faktisk ikke er opfyldt. Disse syv sager er i varierende grad også bedømt som værende forkerte med henvisning til et mangelfuldt oplysningsgrundlag for en eller flere af de øvrige betingelser. I dette afsnit rettes fokus dog mod de situationer, hvor det eksplicit fremgår, hvorfor en betingelse ikke anses som opfyldt.

Udlæg af børnebidrag

I tre sager har kommunerne foretaget fradrag i hjælpen på trods af, at der faktisk ikke forskudsvis udlægges børnebidrag;

- q Sag 43: Her har kommunen truffet afgørelse om fradrag for et barn. Det pågældende barn er imidlertid anbragt. Kommunen har tidligere forskudsvist udlagt børnebidrag, men på tidspunktet for kommunens afgørelse er dette ikke længere tilfældet, idet barnet på dette tidspunkt er anbragt. Da der alene kan foretages fradrag for børnebidrag, der forfalder i samme kalendermåned, som hjælpen udbetales, er betingelsen ikke opfyldt.
- q Sag 47: Kommunen har i denne sag truffet afgørelse om fradrag af et beløb svarende til tre børnebidrag. Det ene af de tre børn er imidlertid fyldt 18 år og der udlægges dermed ikke længere børnebidrag for tre børn. Under alle omstændigheder indeholder § 96 a ikke hjemmel til at træffe afgørelse om fradrag vedrørende tre bidrag.
- q Sag 61: I denne sag er der truffet afgørelse om fradrag svarende til to normalbidrag. Der er imidlertid kun forskudsvis udlagt bidrag for ét barn. Forklaringen er – som i sag nr. 43 – at det ene af to børn er anbragt udenfor hjemmet.

I tre sager har det vist sig, at den pågældende borger ikke var omfattet af personkredsen, idet vedkommende ikke modtog hjælp efter en af de tre nævnte satser i aktivlovens § 96 a, jf. § 25;

Visse forsørger-satser

- q Sag 61: I denne sag modtager borgeren hjælp efter aktivlovens § 25, stk. 1, nr. 3 (ung udeboende), med tillæg efter § 25, stk. 4. Der kan derfor ikke træffes afgørelse efter § 96 a, jf. stk. 1. Det skal dog bemærkes, at aktivlovens § 25, stk. 4, indeholder en bestemmelse, der i sit indhold ligner § 96 a.
- q Sag 62: I denne sag modtager borgeren ledighedsydelse efter aktivlovens § 74. Pågældende borger er derfor heller ikke omfattet af personkredsen i aktivlovens § 96 a.
- q Sag 64: Også i denne sag modtager borgeren hjælp efter § 25, stk. 4.

Hensynet til børn

Man har med indførelsen af aktivloven 96 a, som beskrevet i kapitel 1, ønsket at undgå at borgere oparbejder gæld til kommunen.

Af hensyn til den bidragspligtiges eventuelle hjemmeboende børn eller øvrige udeboende børn, kan der dog, jf. stk. 2, ikke foretages fradrag ved udbetaling af hjælp til personer, der forsørger eget barn under 18 år i hjemmet, eller som har forsørgerpligt overfor flere end to udeboende børn under 18 år.

Disse to betingelser er der generelt godt styr på i kommunerne. Betingelsen om, at man ikke må have forsørgerpligt overfor flere end to udeboende børn er således opfyldt i samtlige 86 sager.

- q I en enkelt sag (nr. 75) har man truffet afgørelse om fradrag på trods af, at borgeren har et hjemmeboende barn.

Udsættelses- truede

De særlige regler for udsættelsestruede gav som vi så i foregående afsnit anledning til visse problemer i forhold til manglende oplysning af de enkelte sager. Det skal her afslutningsvis nævnes, at der;

- q I en enkelt sag (nr. 57) er truffet afgørelse om fradrag på trods af, at kommunen har oplysninger om, at borgeren har en verserende sag hos fogedretten.

Sammenfatning

Sammenfattende ser den materielle vurdering af de 86 sager således ud:

- I 62 % af afgørelserne er betingelserne for med rette at kunne træffe afgørelse opfyldt.
- I 30 % af afgørelserne fremgår det ikke – for en eller flere betingelser – om disse er opfyldt.
- I 8 % af afgørelserne ville afgørelsen blive ophævet, idet det konkret fremgår, at en betingelse ikke er opfyldt. Som oftest kravet om forskudsvist udlagt børnebidrag eller kravet om, at borgeren modtager hjælp efter en af de i § 96 a nævnte paragraffer i aktivlovens § 25.

På baggrund af ovenstående anbefaler Beskæftigelsesankenævnet:

Anbefaling

- At kommunerne er opmærksomme på, at samtlige betingelser i § 96 a skal være opfyldte, for at der kan træffes afgørelse om fradrag.
- At kommunerne retter fokus mod oplysningsgrundlaget i sagerne.
- At de kommuner, der endnu ikke har en fastlagt procedure for håndtering af underretninger om fogedsager, etablerer en sådan.
- At kommunerne sikrer sig, at der i den aktuelle måned forskudsvist udlægges børnebidrag.

4.5 Opfølgning

Undersøgelsen har drejet sig om afgørelser. Det vil sige, at fokus har været rettet mod starten på et forløb, hvor der er foretaget fradrag. Opfølgningsproblematikken kan derfor ikke belyses direkte gennem målingerne i denne undersøgelse. Der kan dog peges på, at vi i forbindelse med gennemgang af sagsmaterialet er stødt på opfølgningsproblemer ud fra de foreliggende oplysninger i sagerne.

I følgende tilfælde er fradrag således tilsyneladende fortsat uanset, at:

1. barnet er fyldt 18 år
2. det ene af to børn er flyttet hen til bidragspligtige
3. barnet, der er bidragspligt overfor, anbringes udenfor hjemmet
4. bidragspligtige overgår fra kontanthjælp til revalideringsydelse
5. der indgår besked til kommunen om udsættelsesforretning ved fogedretten.

Der er endvidere fundet eksempler på situationer, hvor kommunerne kunne have foretaget fradrag fra et tidligere tidspunkt, end de har gjort.

Nævnet anbefaler, at:

Anbefaling

- kommunerne styrker opfølgningen i sager vedrørende fradrag i henhold til aktivlovens § 96 a.

Kapitel 5 – Den formelle vurdering

Praksisundersøgelsen omfatter også en undersøgelse af, om kommunerne i de indsendte sager har overholdt forvaltningslovens sagsbehandlingsregler vedrørende partshøring, begrundelse og klagevejledning.

5.1 Partshøring

Generelt

I henhold til forvaltningslovens § 19, stk. 1, skal der ske partshøring, når kommunen har oplysninger af væsentlig betydning om sagens faktiske omstændigheder, der er til ugunst for borgeren, og som det ikke kan antages, at borgeren er bekendt med indgår i sagen. Det indfortolkes i praksis i kravet om partshøring, at borgeren skal være gjort bekendt med, at en sag er under behandling i kommunen vedrørende det pågældende spørgsmål.

Partshøring skal altid ske før der træffes afgørelse, idet formålet netop er at sikre, at borgeren kan komme med yderligere oplysninger og kommentarer, inden kommunen træffer afgørelse, således kommunen har det nødvendige oplysningsgrundlag for at træffe en afgørelse.

Det, borgeren skal have orientering om i en partshøring, er således:

- q at kommunen behandler en sag i henhold til § 96 a om fradrag i hjælpen til dækning af børnebidrag og
- q de konkrete oplysninger om borgerens forhold, som kommunen er i besiddelse af, og som er afgørende for, at betingelserne for fradrag er opfyldt, altså blandt andet oplysningerne om, hvilke børn pågældende har, hvor de bor, og hvorvidt der udbetales bidrag forskudsvis.

Der er intet krav om, at partshøring skal ske skriftligt. Hvis der sker partshøring i forbindelse med et møde med borgeren, f.eks. i forbindelse med behandlingen af en ny ansøgning om kontanthjælp, bør det imidlertid fremgå af journalnotatet fra mødet, at borgeren på mødet er orienteret om, at der behandles et spørgsmål om fradrag efter § 96 a, og hvorvidt han har haft bemærkninger til oplysningerne, der indgår i sagen.

Det kan anføres, at de oplysninger, der anvendes i sagen, måske fremgår af ansøgnings-skemaet. Ud fra denne betragtning er der således ingen oplysninger, der er grund til at partshøre i, idet borgeren netop er bekendt med, at disse oplysninger er i kommunen, da pågældende jo selv har indgivet dem. Dette kræver imidlertid, at det er de relevante oplysninger, der er indgivet på ansøgnings-skemaet - eksempelvis ikke blot at der er bidragspligt, men også at bidrag er udlagt forskudsvis. Det kræver endvidere, at borgeren er bekendt med, at spørgsmålet om fradrag i henhold til aktivlovens § 96 a vil blive behandlet. Der vil således sædvanligvis være behov for et journalnotat om, at § 96 a har været omtalt på et møde.

Partshøring i 85 %

I 73 af sagerne (85 %) var der foretaget partshøring. Det bemærkes, at det i visse situationer kan være uklart, om kravet om partshøring må anses for opfyldt. I de situationer er det i denne praksisundersøgelse lagt til grund, at der er sket partshøring. Særligt gør det sig gældende for to områder:

I nogle kommuner er det i generelle retningslinier fastlagt, at der skal ske partshøring vedrørende aktivlovens § 96 a i forbindelse med møder om nye kontanthjælpsansøgninger. I de sager, hvor der er udfærdiget notat fra et sådant møde, er det lagt til grund, at der er sket partshøring, når der på en eller anden måde fremgår noget om bidragsforpligtelsen af mødenotatet. Som anført ovenfor burde det dog direkte være noteret, at spørgsmålet om aktivlovens § 96 a havde været omtalt på mødet.

I nogle sager er der i forbindelse med skriftlig parthøring ikke i brevet omtalt de konkrete oplysninger om den pågældende borgers forhold. Der er derimod sendt et orienteringsbrev med generelle oplysninger om reglerne og mulighed for at kommentere disse. Også i disse tilfælde, er det i undersøgelsen lagt til grund, at der er sket partshøring. De konkrete oplysninger om pågældendes børn, deres bopæl og oplysning om forskudsvis udlægning burde dog have været angivet i den skriftlige partshøring.

Manglende partshøring

I 13 ud af de 86 sager (15 %) var der ikke foretaget partshøring.

De 13 sager, hvor der ikke er sket partshøring, omhandler blandt andet følgende problemer:

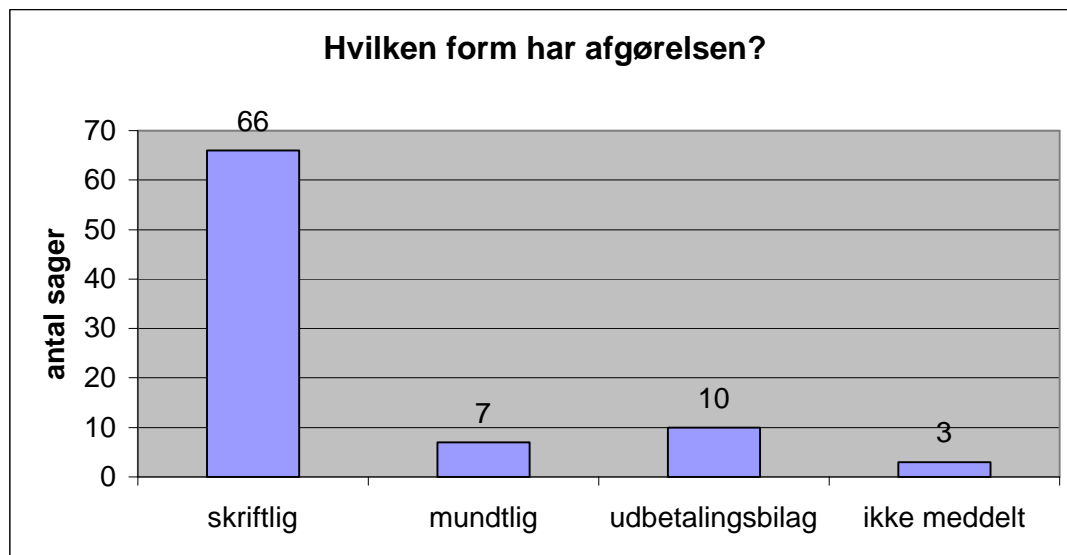
- q I 10 tilfælde er der tale om nye kontanthjælpssager. 5 af disse er fra samme kommune. I disse sager er spørgsmålet om fradrag i henhold til § 96 a behandlet i forbindelse med en ny ansøgning om kontanthjælp. Der er afholdt møde i forbindelse med behandlingen af kontanthjælpsansøgningerne, men der fremgår imidlertid intet af mødenotaterne om, at spørgsmålet om fradrag i henhold til § 96 a har været omtalt på mødet.
- q I nogle sager er der udsendt et brev med betegnelsen "varslingsbrev" vedrørende § 96 a. Brevet indeholder imidlertid selve afgørelsen og kan derfor ikke betragtes som en partshøring.

Nævnet anbefaler, at det sikres, at

Anbefaling

- der sker partshøring, før der træffes afgørelse.
- der sker partshøring i de konkrete oplysninger om borgerens forhold.
- det noteres i sagen, at der er foretaget partshøring i de tilfælde, hvor det er sket mundtligt.

5.2 Afgørelsens form

Skriftlige afgørelser

I 66 af sagerne er der givet skriftlig meddelelse om afgørelsen enten ved et selvstændigt brev eller i forbindelse med skriftlig meddelelse om kontanthjælpsbevilling.

I 10 af de øvrige sager fremgår selve meddelelsen til borgeren kun af udbetalingsbilaget, der har været sendt til borgeren. Det er lagt til grund, at afgørelsen hermed er meddelt til borgeren, idet det af udbetalingsbilaget fremgår, at der er sket fradrag for bidragsforpligtelse. For så vidt angår den manglende begrundelse for afgørelsen i udbetalingsbilaget henvises til afsnittet nedenfor om begrundelse.

Mundtlige afgørelser

I syv sager – alle fra samme kommune - er afgørelsen meddelt borgeren mundtligt. Når en afgørelse meddeles mundtligt, skal det af kommunens notat herom fremgå, præcis hvilken afgørelse, der er truffet, og med hvilken hjemmel, den er truffet.

I tre af de syv sager er disse krav til afgørelsen opfyldt. Fire sager indeholder ikke oplysning om, hvilken hjemmel afgørelsen er truffet efter.

Det bemærkes, at det i de tilfælde, hvor det af et mødenotat fremgår, at der skal foretages fradrag i henhold til aktivlovens § 96 a, er lagt til grund, at der på mødet er givet meddelelse til borgeren herom - typisk i forbindelse med, at der på samme møde er sket partshøring af borgeren. Det fremstår imidlertid i disse notater udelukkende som en nedskrivning af afgørelsen. Det burde direkte fremgå af notaterne, at der har været tale om et møde, hvor borgeren har fået meddelelse om afgørelsen.

Ikke meddelte

I tre af de 86 sager, der er indgået i undersøgelsen, foreligger der ingen dokumentation for, at afgørelsen er meddelt til borgeren. Det er en gyldighedsbetingelse for en afgørelse, at den er meddelt til borgeren. Disse tre sager er ikke medregnet i vurderingen af, om begrundelse og klagevejledning har været i orden, idet dette spørgsmål er irrelevant, allerede fordi afgørelsen ikke er meddelt.

Præcisering af afgørelsen

Det skal fremgå af en afgørelse, hvad den går ud på. Af en del sager fremgår det ikke af afgørelsen klart, hvor mange bidrag, der foretages fradrag for. Det kan regnes ud, hvis beløbet er angivet – men det er ikke en klar besked om, hvad afgørelsen går ud på.

Nævnet skal i denne forbindelse påpege, at borgeren måske har bidragsrestance vedrørende børn over 18 år, eller der kan være tale om bidrag, der ikke udlægges forskudsvis. Derfor ved borgeren ikke nødvendigvis, hvilket bidrag sagen omhandler.

Det fremgår ikke klart af alle afgørelser, fra hvilket tidspunkt fradraget vil blive trukket første gang. I nogle tilfælde er der i partshøringen angivet et tidspunkt for første fradrag – men da afgørelsen først træffes efter dette tidspunkt, kan første fradrag først foretages senere. Det bør derfor præciseres, hvornår første fradrag vil ske.

Nævnet anbefaler, at

Anbefaling

- det ved mundtlige afgørelser i journalnotat herom præciseres, at der er sket meddelelse til borgeren om afgørelsen.
- det klart fremgår, hvad afgørelsen går ud på, herunder hvilke børnebidrag, der foretages fradrag for.
- det præciseres, hvornår første fradrag foretages.
- det oplyses, at afgørelsen er truffet i henhold til aktivlovens § 96 a.

5.3 Begrundelse

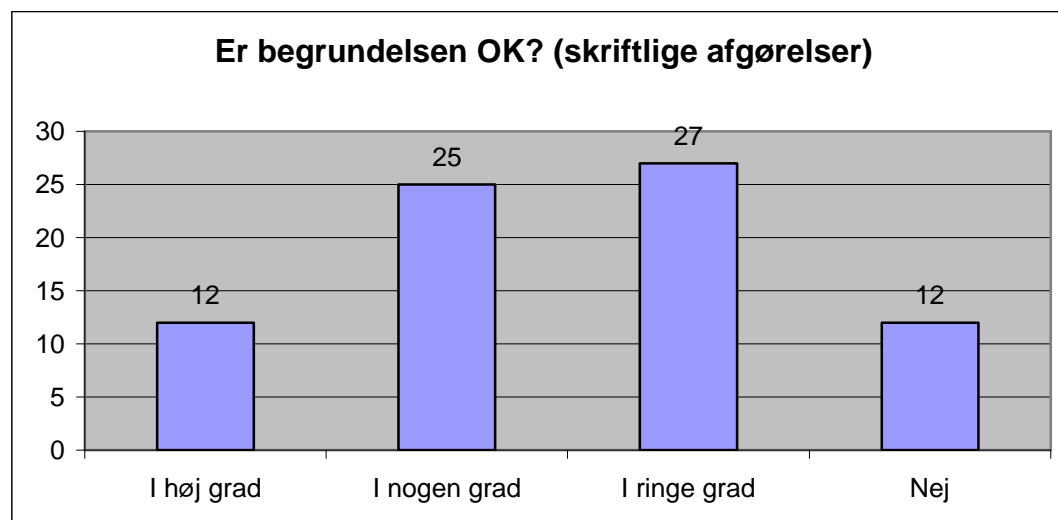
Ifølge forvaltningslovens §§ 22-24 skal en skriftlig afgørelse om fradrag i kontanthjælpen begrundes. Begrundelsen skal indeholde en henvisning til retsreglen, som afgørelsen er truffet efter, og angive de omstændigheder, der er tillagt væsentlig betydning for afgørelsen.

Borgeren skal således ud fra begrundelsen kunne forstå hvilke forhold, der har været afgørende.

Når der i bestemmelsen er en række betingelser, der skal være opfyldt, for at der kan foretages fradrag, skal det således af begrundelsen fremgå, at samtlige disse betingelser er opfyldt. Det skal blandt andet opregnes i begrundelsen, at borgeren ikke forsørger eget barn i hjemmet, og at der ikke foreligger oplysninger i kommunen om en udsættelsesforretning ved fogedretten.

Det bemærkes, at begrundelsen ikke blot er væsentlig, for at det for borgeren fremstår klart, om betingelserne er opfyldt, men også for at det for borgeren skal være klart, hvorvidt betingelserne på et senere tidspunkt ikke længere er opfyldt.

Begrundelsen i de enkelte sager fordeler sig på følgende vis:⁶

Ud af de 76 sager, hvor afgørelsen er meddelt skriftligt, er begrundelsen i 12 sager i høj grad i orden. Der er tale om 12 sager fra samme kommune.

I 25 ud af de 76 sager er det vurderet, at begrundelsen i nogen grad er i overensstemmelse med forvaltningslovens krav.

Alle disse sager er vurderet til kun i nogen grad at være i overensstemmelse med forvaltningslovens krav, alene fordi betingelsen i aktivlovens § 96 a om, at der ikke er indgivet anmodning til fogedretten om udsættelsesforretning, ikke fremgår af begrundelsen.

Det bemærkes, at i 11 af disse sager (alle fra samme kommune) er der i afgørelsen henvist til partshøringen. Afgørelsen har i sig selv ikke opfyldt kravene til en begrundelse. I denne undersøgelse har dette dog ikke trukket ned i vurderingen, hvis partshøringen i øvrigt har indeholdt oplysningerne. Hele begrundelsen burde dog have fremgået direkte af selve afgørelsen.

I 27 af sagerne har afgørelsen i ringe grad været i overensstemmelse med forvaltningslovens krav. I samtlige disse sager har begrundelsen kun indeholdt en gengivelse af nogle af betingelserne i henhold til § 96 a, og der har ikke været fyldestgørende oplysninger om den konkrete borgers faktiske forhold.

I 12 sager har begrundelsen slet ikke været i overensstemmelse med forvaltningslovens krav. Dette dækker blandt andet over, at der i 10 af sagerne har været tale om meddelelse i form af udbetalingsbilag, hvor der ingen begrundelse fremgår, herunder hverken §-henvisning eller angivelse af betingelser.

⁶ Fordelingen på de enkelte kommuner fremgår af bilag 4, skema 3.

Nævnet anbefaler, at

Anbefaling

- samtlige betingelser for at foretage fradrag skal være gennemgået i begrundelsen.
- særligt bemærkes, at også betydningen af en eventuel fogedsag skal omtales.
- der redegøres for de konkrete forhold, der bevirker, at betingelserne for fradrag i forhold til den pågældende borger er opfyldt (bl.a. hvilke børn pågældende har og hvor de bor).

5.4 Klagevejledning

I henhold til forvaltningslovens § 25 skal en skriftlig afgørelse om fradrag være ledsaget af klagevejledning.

I de 10 sager, hvor der kun foreligger dokumentation for afgørelsen i form af udbetalingsbilag, er der ikke givet klagevejledning. Forvaltningslovens krav er således ikke overholdt i disse sager, og klagefristen vil være suspenderet i sagerne.

I de resterende 66 skriftlige afgørelser er der i samtlige tilfælde vedlagt klagevejledning.

I 13 sager (fra to kommuner) er det i klagevejledningen anført, at klagen "sendes" til kommunen. Dette kan give det indtryk, at klagen ikke kan indgives mundtligt. Da der ikke er formelle krav til indgivelse af klage, er en angivelse af, at det skal ske skriftligt, ikke i overensstemmelse med forvaltningsloven.

I enkelte sager er der i stedet for beskæftigelsesankenævnet angivet det sociale nævn som klageinstans. I nogle tilfælde er statsforvaltningen angivet som klageinstans. Beskæftigelsesankenævnet er et selvstændigt nævn, og angivelsen af statsforvaltningen som klageinstans er således ikke tilstrækkeligt præcis.

I nogle klagevejledninger (alle fra samme kommune) er det angivet, at klagen skal være indgivet inden for kontortid den dag, hvor klagefristen udløber. De øvrige kommuner angiver ikke dette i klagevejledningen. Hvis dette ikke er anført, vil f.eks. en e-mail modtaget senere på klagefristens sidste dag som udgangspunkt blive betragtet som rettidig.

Nævnet anbefaler, at klagevejledningen:

Anbefaling

- oplyser den korrekte klageinstans, Beskæftigelsesankenævnet i Statsforvaltningen.
- ikke indeholder udtryk, f.eks. "sendes", der kunne give den opfattelse, at det er et krav, at klage indgives skriftligt.
- præciserer, at klage skal senest være modtaget i kommunen inden kontortids ophør på klagefristens sidste dag.

Kapitel 6 – Kommunernes generelle retningslinier

Kun Horsens og Århus Kommuner har udarbejdet nedskrevne generelle retningslinier vedrørende aktivlovens § 96 a.

Der er ikke noget krav om, at der skal være udarbejdet generelle retningslinier. De følgende bemærkninger er således udfærdiget udelukkende som forslag til mulige forbedringer af retningslinierne i de to kommuner - samt til inspiration for andre.

6.1 Horsens Kommunes retningslinier

Horsens Kommunes retningslinier er udarbejdet til brug i den situation, hvor der er tale om en ny kontanthjælpsansøgning, og hvor behandlingen af spørgsmålet om fradrag i henhold til aktivlovens § 96 a i Horsens Kommune sker under det møde, der afholdes med borgeren om kontanthjælpsansøgningen. Såvel partshøring som meddelelse om afgørelsen forudsættes ud fra retningslinierne som udgangspunkt at ske på dette møde.

Retningslinierne indeholder en særdeles funktionel opregning af, hvilke helt konkrete oplysninger, der bør indhentes inden afholdelsen af mødet, herunder spørgsmål om hvor mange børn pågældende har under 18 år, deres bopæl og kravene til dokumentation for, at bidrag er forskudsvis udlagt. Udover opregningen af disse direkte lovmæssige krav er der samtidig angivet en praktisk anvisning på, hvordan den nødvendige dokumentation rent praktisk "trækkes" i systemerne.

Denne anvisning af, at disse oplysninger skal være indhentet inden afholdelsen af mødet med borgeren, giver herefter god mulighed for at opfylde kravet om partshøring på mødet med borgeren.

Næste trin i de generelle retningslinier er angivelsen af, hvad der skal foregå på mødet med borgeren for så vidt angår behandlingen af spørgsmålet om fradrag i henhold til aktivlovens § 96 a.

I denne forbindelse er det præciseret, at der skal ske partshøring af de indhentede oplysninger, og at der skal ske høring vedrørende behandlingen af spørgsmålet om fradrag efter § 96 a.

Endelig er det i retningslinierne præciseret, at det i journalnotat skal noteres at borgeren har fået meddelelse om afgørelsen i henhold til aktivlovens § 96 a.

Det fremgår af retningslinierne, at der ikke skal lægges udskrift på sagen, når sagsbehandler henter information om forskudsvis udlægning i kommunens IT-system. Hvis pågældende er tilflyttet fra anden kommune, skal der tages telefonisk kontakt til tidligere kommune, hvis det ikke er muligt at trække oplysninger om forskudsvis udlæg direkte.

Forslag

Det skal hertil bemærkes, at det, hvis det ikke vil være muligt at dokumentere oplysningerne ved senere træk af oplysninger, er nødvendigt at sikre en udskrift på sagen. Dette vil således være særligt aktuelt i forbindelse med indhentelse af oplysninger fra anden kommune. Herudover kan anbefales, at det i retningslinierne tilføjes, at der sker notat på sagen om partshøringen.

Der er tale om nogle meget fyldestgørende retningslinier.

Det fremgår af praksisundersøgelsens resultater, at retningslinierne muligvis ikke følges. I hvert fald foreligger der i fem sager fra Horsens ingen dokumentation for, at borgeren er partshørt eller har fået meddelelse om afgørelsen på mødet, idet der intet er noteret i journalark herom.

Det er fra Horsens Kommune oplyst, at man er opmærksom på problemet vedrørende notatpligten, og at der er sket ændring i praksis med henblik på overholdelse af de generelle retningsliniers præcisering af notatpligten.

6.2 Århus Kommunes retningslinier

Århus Kommune tager i sine retningslinier udgangspunkt i de oplysninger, der af borgeren er angivet i ansøgningsskemaet vedrørende bidragspligt og borgerens oplysninger herom på møde om ny kontanthjælpsansøgning.

Det kan imidlertid hertil anføres, at ansøgningsskemaets anmodning om oplysninger om børn ikke forekommer præcise, idet det ikke klart fremgår af skemaet, om det udelukkende er børn, der er del af husstanden, der skal oplyses om, og om der også skal oplyses om eventuel samlevers børn. Angivelsen er således ikke entydig og dermed ikke tilstrækkelig som grundlag for en afgørelse i henhold til aktivlovens § 96 a.

Videre bemærkes, at det af retningslinierne ikke fremgår, at der skal sikres dokumentation for forskudsvis udlægning af bidrag og ikke blot dokumentation for bidragspligt.

Kommunen præciserer udmærket i retningslinierne, at der skal ske partshøring, hvis det må antages, at borgeren ikke er bekendt med de oplysninger, som kommunen sidder inde med vedrørende bidragsforpligtelser, antal børn og deres bopæl. Det fremgår imidlertid ikke, i hvilke situationer, det kan lægges til grund, at borgeren er bekendt hermed, og det forekommer derfor relevant at tage udgangspunkt i, at der skal ske partshøring – evt. på møde med borgeren.

Århus Kommune har i retningslinierne også omtalt situationen, hvor der i en kontanthjælpsperiode påbegyndes forskudsvis udlæg af bidrag. Det er her udelukkende anført, at det skal vurderes, om pågældende er omfattet af § 96 a, og der skal herefter træffes afgørelse. Det kunne være relevant at præcisere, at der i denne situation skal ske partshøring.

Det bemærkes, at Århus Kommune meddeler afgørelser i henhold til aktivlovens § 96 a skriftligt, og at der i det generelt anvendte afgørelsesbrev er en begrundelse, der anses for "i høj grad" at opfylde kravene til begrundelse, idet samtlige betingelser gennemgås og sammenholdes med borgerens konkrete forhold. Dette kan således ses som et udmærket supplement til de generelle retningslinier, idet det automatisk indbefatter en konkret vurdering af samtlige betingelser i henhold til aktivlovens § 96 a.

6.3 Retningslinier vedrørende fogedsager

Kun Århus Kommune har ud fra de foreliggende oplysninger skriftlige retningslinier for håndteringen i kommunen af en besked, der indgår i kommunen vedrørende indgivet anmodning til fogedretten om udsættelse af bolig. Det fremgår heraf, at det er sikret, at meddelelsen ikke blot går til socialcentret af hensyn til børn under 18 år, men at der under alle omstændigheder går besked videre til ydelsescentrets sagsbehandler.

Favrskov, Horsens, Odder og Skanderborg kommuner har imidlertid oplyst, at der foreligger aftalte procedurer i kommunerne vedrørende disse meddelelser i relation til aktivlovens § 96 a.

Procedurerne kan opdeles i to kategorier:

Nogle kommuner har fastlagt procedurer for, at beskeden om udsættelsesforretning bliver videregivet til sagsbehandler i ydelsesafdelingen.

Andre kommuner har fastlagt, at sagsbehandler i forbindelse med behandlingen af en sag om fradrag i henhold til aktivlovens § 96 a skal undersøge, om der er indgået en sådan besked i kommunen. Der bør i denne situation foretages notat om resultatet.

I forbindelse med behandlingen af spørgsmålet, om der skal ske fradrag i henhold til aktivlovens § 96 a, kan det være ligegyldigt, hvilken af de to konstruktioner, der anvendes. Af hensyn til sikkerheden for, at fradrag standses, hvis der indgives anmodning om udsættelsesforretning, bør det imidlertid sikres, at beskeden automatisk videregives til sagsbehandler i ydelsesafdeling.

Det bør i denne forbindelse endvidere sikres, at henvendelsen behandles ikke blot efter aktivlovens § 81 men også § 96 a.

Kapitel 7 – Hjemmel og metode

I henhold til retssikkerhedslovens § 78 har beskæftigelsesankenævnet pligt til at koordinere, at afgørelser træffes i overensstemmelse med lovgivningen. Som et led i denne koordinering skal nævnet følge praksis i kommuner og jobcentre. Ankestyrelsen og nævnet skal i henhold til retssikkerhedslovens § 79 samarbejde om opgaven, og som et led i opgaven kan der indhentes sager til gennemsyn.

Som led i denne koordineringsopgave er beskæftigelsesankenævnet således forpligtet til at gennemføre praksisundersøgelser.

Praksisundersøgelser består dels af en såkaldt "materiel vurdering", det vil sige en undersøgelse af, om afgørelsens resultat er korrekt, herunder en vurdering af, om afgørelsen er truffet på det nødvendige oplysningsgrundlag, dels en vurdering af, hvorvidt de formelle regler er overholdt, herunder kravene til partshøring, begrundelse og klagevejledning.

7.1 Afgrænsning af datagrundlaget

Kommunerne er som led i indsamlingen af det datamateriale, der skal danne grundlag for undersøgelsen af kommunernes praksis, anmodet om at indsende 14 sager hver. I Samsø Kommune har man imidlertid truffet meget få afgørelser efter aktivlovens § 96 a, og kommunen har derfor kun kunnet indsende tre sager til Beskæftigelsesankenævnet. Fra Århus Kommune er der indsendt 14 sager. Der var imidlertid en sag imellem, der optrådte to gange. Et forhold, nævnet først blev opmærksom på forholdsvis sent i processen. Der er derfor ikke indkaldt en erstatningssag for denne "dobbeltgænger". Der indgår med andre ord i alt 86 sager i denne praksisundersøgelse.

Udvælgelse af sager

Kommunerne har skullet indsende sager, hvor kommunen har truffet afgørelse om fradrag i kontanthjælp i henhold til aktivlovens § 96 a. Sagerne måtte ikke være påklaget og videresendt til nævnet med henblik på behandling.

For at sikre en tilfældig udvælgelse af sagerne, skulle kommunerne udvælge sagerne således, at første sag vedrørte den nyeste afgørelse truffet før 1. april 2010, den anden sag den næstnyeste afgørelse før 1. april 2010 og så fremdeles.

I de tilfælde, hvor de indsendte sager ikke levede op til ovennævnte kriterier, har nævnet indhentet erstatningssager fra kommunerne. I de tilfælde, hvor en kommune ikke har haft 14 sager, hvor der var truffet afgørelse før den 1. april 2010, har nævnet accepteret, at nyere sager indgår i undersøgelsen. Dette for at sikre et så stort vurderingsgrundlag som muligt.

Sagsakter

Kommunerne er anmodet om at indsende følgende materiale i de enkelte sager:

1. Dokumentation for forskudsvis udlægning af børnebidrag(ene).
2. Dokumentation for, at der udbetales kontanthjælp i medfør af LAS § 25, stk. 1, nr. 1, § 25, stk.2, nr. 2 eller forsørgertillæg i henhold til § 25, stk. 13.
3. Dokumentation for antal børn under 18 – og hvorvidt nogen af dem har bopæl

- hos hjælpsmodtager eller evt. er anbragt udenfor hjemmet.
4. Dokumentation for, at det foreligger afklaret, hvorvidt der er modtaget orientering i kommunen om fogedforretning vedrørende udsættelse af bolig.
 5. Partshøring.
 6. Afgørelse.
 7. Udbetalingsbilag.
 8. Evt. andre relevante bilag, herunder journalnotater i sagen.
 9. Eventuelle generelle retningslinier, kommunen har udarbejdet for håndteringen af sager efter aktivlovens § 96 a.

Kommunerne har dog ikke skullet indsende oplysninger, der ikke har været inddraget, da der blev truffet afgørelse i sagen. Et forhold, der i øvrigt er normal procedure i forbindelse med gennemførelsen af en praksisundersøgelse.

7.2 Vurdering af datamaterialet

I en række tilfælde har kommunerne indsendt dokumentation for, at betingelserne i aktivlovens § 96 a er opfyldt. Det fremgår dog ikke i alle sager med sikkerhed, hvorvidt dokumentationen faktisk har været inddraget i kommunens sagsbehandling på afgørelsestidspunktet.

Datamaterialets karakter

Det skyldes delvist dokumentationens karakter, dels en i flere tilfælde begrænset journalføring. Det skal hertil bemærkes, at en del af de faktuelle oplysninger, som kommunen skal inddrage i behandlingen af sagerne, i deres karakter ikke kalder på yderligere journalføring, idet informationen allerede er sikret i kommunens øvrige IT-systemer. Der er isoleret set eksempelvis ikke grund til at gøre notat om, at borgeren bor på en given adresse, idet denne information kan hentes i CPR-registeret. Det samme gør sig gældende for en række andre forhold i andre IT-systemer.

Ovenstående rejser naturligt en diskussion om, i hvilken grad den enkelte sagsbehandler skal/bør notere sagsbehandlingsskridt, herunder faktuelle oplysninger, der har været anvendt i en given sag.

Nævnet har i denne praksisundersøgelse – i vurderingen af de enkelte sager – dog lagt til grund, at den indsendte dokumentation har været anvendt i kommunen i forbindelse med, der blev truffet afgørelse.

Forskuudsvis udlagte børnebidrag, kontanthjælpstakster og borgeres adresse og familiære forhold er som nævnt informationer, som kommunerne typisk ligger inde med. Dokumentationen herfor hentes i alle tilfælde ofte i IT-systemer m.v. Et forhold, som også har haft betydning for kommunernes tilvejebringelse af datamateriale til brug for denne praksisundersøgelse. Dette har i højere grad end normalt ved praksisundersøgelser givet anledning til problemer for kommunerne. Det primære problem har dog generelt ikke været egentlig manglende dokumentation – men nærmere "upræcis" eller "utilstrækkelig" dokumentation for betingelserne i aktivlovens § 96 a.

Kommunerne har faktisk i langt hovedparten af sagerne forsøgt at indsende det efterspurgte materiale. En kommune har eksempelvis – som dokumentation for forskudsvis

udlagt børnebidrag – indsendt en række forskellige skærmpoint fra kommunens it-system. Print, der reelt "kun" dokumenterer, at der er truffet afgørelse om 96 a – men ikke, at kommunen forskudsvis udlægger bidrag. Andre kommuner har sendt print fra "UHB-debitor/KMD-systemet" men ikke sendt alle sider. Det har dokumenteret, at kommunen på et tidspunkt har udlagt børnebidrag. Det dokumenterer imidlertid ikke nødvendigvis, at det var tilfældet på afgørelsestidspunktet, ligesom det også kan rejse tvivl, om der er udlæg for mere end ét barn. I sådanne og lignende situationer – hvor kommunerne har forsøgt at indsende dokumentation - har nævnet overfor kommunerne præciseret, hvilken dokumentation, der er nødvendig. Det skal dog bemærkes, at nævnet ikke har rykket for manglende oplysninger, hvis de slet ikke fremgår af det først indsendte materiale. Dette har typisk været tilfældet for så vidt angår den aktuelle forsørgelsesydelse i den enkelte sag.

Nævnet har med andre ord i denne praksisundersøgelse delvist fraveget princippet om, at nævnet ikke rykker for ikke-fremsendte sagsakter. Efter vanlig procedure i forbindelse med praksisundersøgelser lægges det normalt til grund, at en sådan dokumentation ikke findes. Havde nævnet ikke fraveget dette princip, ville resultatet af nærværende praksisundersøgelse have set betydeligt anderledes ud. Langt flere af sagerne var i så fald blevet vurderet som værende forkerte på grund af manglende dokumentation. Det i en sådan grad, at det ikke ville tegne et reelt billede af den virkelige situation i kommunerne.

I vurderingen af, hvorvidt en afgørelse må anses som værende korrekt, indgår også spørgsmålet om afgørelserne er truffet på det nødvendige oplysningsgrundlag. Denne vurdering skal naturligvis ses i lyset af ovenstående fremgangsmåde vedrørende tilvejebringelsen af datamaterialet.

7.3 Undersøgelsens gennemførelse

Undersøgelsen er gennemført på grundlag af et fælles koncept for Ankestyrelsens og nævnenes praksisundersøgelser, så de samlede undersøgelser kan danne grundlag for benchmarking af kommunernes praksis og effektmåling af praksisundersøgelser.

Måleskemaet, der på denne baggrund er udarbejdet som et fælles koncept, tilrettes inden for visse rammer den enkelte undersøgelse, således de relevante spørgsmål indenfor det konkrete emne kan blive belyst.

Måleskemaet i den udformning, det er anvendt i denne undersøgelse, indgår i rapporten som bilag 1.

Ankestyrelsen har i forbindelse med påbegyndelsen af målingerne deltaget i en prøvemåling af tre af sagerne. Målingerne er herefter - på grundlag af løbende afklarende overvejelser mellem undersøgelsens to sagsbehandlere - foretaget på den enkelte sag af en af de to sagsbehandlere. Efter indberetning til Ankestyrelsens analyseafdeling har Ankestyrelsen udarbejdet dataudtræk over måleresultaterne til brug for nævnets undersøgelse.

Kapitel 8 – Høring af kommuner og Ankestyrelsen

Nævnet har udsendt et udkast af rapporten til høring i de medvirkende kommuner samt Ankestyrelsen.

Nævnet har på baggrund heraf fået en skriftlig tilbagemelding fra Ankestyrelsen samt tre kommuner.

Ankestyrelsens høringssvar

Ankestyrelsen har anført, at udkastet til rapporten kan give indtryk af, at manglende oplysninger ikke er en så graverende fejl, som hvis sagerne var tilstrækkeligt oplyste, men var forkerte på grund af, at en eller flere af betingelserne i § 96 a ikke var opfyldte.

Nævnet har på baggrund heraf justeret formuleringer i den endelige version, idet det på ingen måde er nævnets opfattelse, at en type fejl er mere eller mindre alvorlig en anden. Nævnet har alene til hensigt at påpege, at der er forskellige typer af fejl.

Sagerne i denne praksisundersøgelse er vurderet forkerte af to grunde:

- Det er konkret oplyst, at en eller flere betingelser for fradrag ikke er opfyldt
- Det er ikke oplyst, om alle betingelser for fradrag er opfyldt

Nævnet er enig med Ankestyrelsen i, at en sag er forkert uanset, om det skyldes, at en betingelse ikke er opfyldt, eller at det skyldes, at sagen ikke er tilstrækkeligt oplyst. I sidstnævnte tilfælde har kommunen de facto truffet afgørelse på et ufuldstændigt grundlag – og sagen er derfor forkert.

Kommunernes høringssvar

Syv sager fra Favrskov Kommune er i denne praksisundersøgelse vurderet som forkert, da det ikke er oplyst, hvilken paragraf borgeren modtager hjælp efter.

Kommunen har efterfølgende oplyst og dokumenteret, at borgeren i seks af de syv tilfælde modtager hjælp efter aktivlovens § 25, stk. 1, nr. 1. Betingelsen vedrørende forsørgersats ville således være vurderet anderledes i de seks af de syv sager, hvis disse oplysninger havde været en del af datamaterialet i denne undersøgelse. Det skal her præciseres, at to af de seks sager også var forkerte af andre årsager.

Odder Kommune har på tilsvarende vis i fire sager indsendt dokumentation for, at borgeren faktisk modtager hjælp efter aktivlovens § 25, stk. 1, nr. 1.

I Syddjurs Kommune er alle sager vurderet som forkerte med henvisning til, at der ikke er oplysninger i sagen om eventuel underretning fra fogeden. Da kommunen efter det oplyste samtidig ikke havde en praksis for håndteringen af underretninger fra fogeden er sagerne vurderet som forkerte.

Syddjurs Kommune har i deres høringssvar oplyst, at kommunen faktisk har en fastlagt procedure for behandlingen af de underretninger, der måtte komme fra fogeden. Det skal her nævnes, at fire af sagerne i Syddjurs også er vurderet forkerte, da en eller flere af de andre betingelser ikke er opfyldte.

Nævnet har dog ikke kunnet vurdere sagerne anderledes, idet oplysningerne ikke var tilgængelige i forbindelse med undersøgelsens gennemførelse.

En praksisundersøgelse gennemføres på baggrund af det materiale, der indsendes til nævnet. Et forhold, som også er beskrevet i det brev til kommunerne, hvor nævnet anmoder kommunerne om at medvirke i praksisundersøgelsen.

En høringsfase er en mulighed for kommunerne til at korrigere nævnets vurdering – og eventuelt præcisere forhold ved - det allerede indsendte materiale. Formålet er ikke at indsende nyt materiale.

Nævnet har naturligvis noteret sig det indkomne materiale men har på baggrund af ovenstående ikke ændret talmaterialet i rapporten. Nævnet har ved vurderingen heraf også lagt vægt på, at nævnets anbefalinger i kapitel 2 ikke ændrer sig på trods af de indkomne høringssvar.

Det skal i dette kapitel afslutningsvis nævnes, at nævnet ved udsendelsen af den endelige rapport har anmodet de deltagende kommuner om en orientering om kommunernes eventuelle tiltag på baggrund af rapporten samt om kommunalbestyrelsens behandling af praksisundersøgelsen på et møde, jf. retssikkerhedslovens § 79 a.

Bilag 1 – Måleskema

Måleskema til undersøgelse af kommunernes praksis vedrørende fradrag i kontanthjælp for forskudsvis udlagt børnebidrag

Grundoplysninger

1.1 Borgerens fødselsdato:

1.2 Køn:

Mand

Kvinde

2. Oplysninger om kommunens afgørelse om fradrag til bidrag

2.1 Dato for meddelelse af kommunens afgørelse?

2.1 Evt. bemærkninger:

2.2 Hvad går kommunens afgørelse ud på?

1. Fradrag med 1 bidrag

2. Fradrag med 2 bidrag

2.2 Evt. bemærkninger:

2.3 Baggrund for afgørelsen?

1. Ny kontanthjælpsansøgning

2. Lovens ikrafttræden (ikke ny ansøgning)

3. Andet

4. Uoplyst

2.3 Evt. bemærkninger:

3. Den materielle vurdering af kommunens afgørelse

3.1 Er afgørelsen samlet set rigtig?

1. Ja, afgørelsen er i overensstemmelse med regler og praksis

2. Nej, afgørelsen ville blive ændret eller sagen hjemvist, hvis det havde været en klagesag

3.1 Eventuelle bemærkninger

3.2 I hvilket omfang er sagen oplyst?

1. Ingen oplysninger mangler

2. Enkelte mindre væsentlige oplysninger mangler

3. Flere og/eller væsentlige oplysninger mangler

4. Afgørende oplysninger mangler

3.2 Evt. bemærkninger

3.3 Er betingelsen om forskudsvis udbetaling af børnebidrag opfyldt?

1. Ja

2. Nej

3.3 Eventuelle bemærkninger

3.3a Hvis Nej

- a. Oplyst
 - b. Ikke oplyst
- 3.3a Eventuelle bemærkninger
- 3.4 Er betingelsen om modtagelse af hjælp efter § 25, stk. 1, nr. 1, § 25, stk. 2, nr. 2 eller forsørgertillæg efter § 25, stk. 13 opfyldt?
- 1. Ja
 - 2. Nej
- 3.4 Eventuelle bemærkninger
- 3.4a Hvis Nej
- a. Oplyst
 - b. Ikke oplyst
- 3.4a Eventuelle bemærkninger
- 3.5 Er betingelsen om, at der ikke forsørges eget barn i hjemmet, opfyldt?
- 1. Ja
 - 2. Nej
- 3.5 Eventuelle bemærkninger
- 3.5a Hvis Nej
- a. Oplyst
 - b. Ikke oplyst
- 3.5 Eventuelle bemærkninger
- 3.6 Er betingelsen om, at der ikke er forsørgerpligt overfor flere børn end to, opfyldt?
- 1. Ja
 - 2. Nej
- 3.6 Eventuelle bemærkninger
- 3.6a Hvis Nej
- a. Oplyst
 - b. Ikke oplyst
- 3.6a Eventuelle bemærkninger
- 3.7 Er betingelsen om, at kommunen ikke har fået underretning om fogedsag opfyldt?
- 1. Ja
 - 2. Nej
- 3.7 Eventuelle bemærkninger
- 3.7a Hvis Nej
- a. Oplyst
 - b. Ikke oplyst
- 3.7a Eventuelle bemærkninger
4. Vurdering af formelle regler
- 4.1 Hvilken form har afgørelsen?
- 1. Skriftlig afgørelse (brev)
 - 2. Mundtligt (notat i journalark)
 - 3. Udbetalingsbilag (ikke 1 eller 2)
 - 4. Ikke meddelt
- 4.1 Eventuelle bemærkninger

4.2 Er begrundelsen for afgørelsen i overensstemmelse med FVL §§ 22-24, eller opfylder det skriftlige notat kravet om, at det skal fremgå, hvilken afgørelse der er truffet med hvilken hjemmel?

1. I høj grad
2. I nogen grad
3. I ringe grad
4. Nej

4.2 Evt. bemærkninger

4.3 Er klagevejledningen korrekt? (Der henvises til FVL § 25)

1. I høj grad
2. I nogen grad
3. I ringe grad
4. Nej
5. Ikke relevant

4.3 Evt. bemærkninger

4.4 Har der været foretaget partshøring?

1. Ja
2. Nej
3. Partshøring er ikke aktuel

4.4 Evt. bemærkninger

4.5 Giver sagen i øvrigt anledning til bemærkninger om formaliteten?

1. Ja
2. Nej

4.5 Evt. bemærkninger:

5. Vurdering af kommunens generelle retningslinjer

5.1 Har kommunen vedtaget retningslinjer på området?

1. Ja
2. Nej

5.1 Evt. bemærkninger

5.2 Er retningslinjerne i overensstemmelse med regler og praksis?

1. I høj grad
2. I nogen grad
3. I ringe grad
4. Nej

5.2 Evt. bemærkninger

5.3 Er afgørelsen i overensstemmelse med retningslinjerne?

1. I høj grad
2. I nogen grad
3. I ringe grad
4. Nej

5.3 Evt. bemærkninger

Bilag 2 – Lovforarbejder

Uddrag af LF 72 08/09 Indsats mod skatte- og afgiftsunndragelse - fair play III og fradrag for børnebidragsrestancer i kontanthjælp, starthjælp og introduktionsydelse
(Offentliggjort som lov nr. 1344 af 19. december 2008)

3.13 Fradrag for børnebidragsrestancer i kontanthjælp, starthjælp og introduktionsydelse

3.13.1 Gældende ret

Kontanthjælpsmodtagere over 25 år med forsørgerpligt modtager før skat 12.249 kr. pr. måned (2008) i kontanthjælp. En kontanthjælpsmodtager over 25 år, der ikke har forsørgerpligt over for børn, modtager 9.219 kr. pr. måned. En forsørger modtager således 3.030 kr. mere om måneden før skat i kontanthjælp end personer uden forsørgerpligt. Modtagere af starthjælp og introduktionsydelse får et forsørgertillæg pr. barn på 1.486 kr. for enlige og 1.232 kr. for gifte og samlevende, dog højst 2 tillæg pr. husstand. Det gælder, uanset om ydelsesmodtageren faktisk overholder sin forsørgerpligt.

Ydelsesmodtageren kan være pålagt bidragspligt efter lov om børns forsørgelse for børn, som bor hos den anden forælder. Betaler ydelsesmodtageren ikke bidraget, kan kommunen efter ansøgning forskudsvis udbetale bidraget til den forælder, som barnet bor hos, og opkræve beløbet hos den bidragspligtige.

Hvis beløbet ikke betales, sendes det til tvangsinddrivelse hos restanceinddrivelsesmyndigheden. Efter gældende regler kan forskudsvis udbetalte børnebidrag som udgangspunkt ikke inddrives, så længe den bidragspligtige modtager kontanthjælp, starthjælp eller introduktionsydelse. Der er endvidere fastsat regler, hvorefter der ikke kan ske lønindeholdelse i kontanthjælpen, starthjælpen eller introduktionsydelsen.

Selvom de almindelige modregningsbetingelser er opfyldt, kan der efter gældende ret ikke foretages modregning i kontanthjælp, starthjælp eller introduktionsydelse, idet sådanne tilgodehavender efter sin karakter er bestemt til dækning af nødvendige leveomkostninger.

3.13.2. Forslagets baggrund

Som det fremgår af gennemgangen af de gældende regler, skal det offentlige både udbetale forsørgersats og forskudsvis udbetale børnebidraget. Samtidig oparbejder kontanthjælpsmodtageren en gæld, som bl.a. kan betyde, at det ikke kan betale sig at arbejde, fordi gælden så kan tvangsinddrives, f.eks. gennem indeholdelse i løn. Ca. 10.600 personer med op til 2 udeboende børn og ingen hjemmeboende børn har i løbet af 2008 modtaget kontanthjælp, starthjælp eller introduktionsydelse. Ca. 6.300 af disse personer skylder staten for forskudsvis udbetalte børnebidrag. I gennemsnit har disse personer en bidragsgæld til det offentlige på ca. 68.000 kr. Det svarer til en samlet gæld til det offentlige på knap 430 mio. kr.

3.13.3. Overvejelser

Der bør gives adgang til, at kommunen ved udbetaling af kontanthjælp og starthjælp efter lov om aktiv socialpolitik samt introduktionsydelse efter integrationsloven fradrager op

til to gange normalbidraget, når kommunen forskudsvis har udbetalt børnebidrag. Fradraget bør dog alene gælde børnebidrag, som forfalder i samme kalendermåned, som hjælpen udbetales for. Sker der forskudsvis udbetaling for mere end en måned ad gangen, kan der alene foretages fradrag for et beløb, der forholdsmæssigt svarer til den kalendermåned, hjælpen udbetales for. Der vil altså ikke kunne ske fradrag for allerede oparbejdet gæld.

Formålet med dette forslag er at begrænse den fremtidige opbygning af bidragsgæld for personer, som modtager kontanthjælp, starthjælp og introduktionsydelse på forsørger-sats.

3.13.4. Forslagets indhold

Det foreslås, at en kommune fradrager forskudsvis udbetalte børnebidrag med op til to normalbidrag ved udbetaling af kontanthjælp på forsørgersats til den bidragspligtige samt ved udbetaling af starthjælp og introduktionsydelse med forsørgertillæg, når tillægget ydes til det barn, som der forskudsvis er udbetalt børnebidrag for. Normalbidraget udgør i 2008 1.094 kr. om måneden. For at sikre hensynet til den bidragspligtiges eventuelle hjemmeboende børn eller øvrige udeboende børn, foreslås det, at der ikke kan ske fradrag ved udbetaling af hjælp til personer, der har hjemmeboende barn under 18 år, eller som har forsørgerpligt overfor flere end 2 udeboende børn under 18 år. Fradraget gælder alene for børnebidrag, som forfalder i samme kalendermåned, som hjælpen udbetales for. Sker der forskudsvis udbetaling for mere end en måned ad gangen, foretages der alene fradrag for et beløb, der forholdsmæssigt svarer til den kalendermåned, som hjælpen udbetales for.

Forslaget skal ses i sammenhæng med forslag til lov om inddrivelse af gæld til det offentlige, hvor det foreslås, at anvendelsesområdet for eftergivelse og afskrivning af allerede oparbejdet gæld udvides til bl.a. at omfatte tilfælde, hvor en gammel gæld er en hæmsko for at komme i gang på arbejdsmarkedet, og hvor det ikke tjener noget formål at forsøge at inddrive den. Der henvises desuden til § 119 i forslag til lov om ændring af forskellige love (konsekvensændringer som følge af lov om inddrivelse af gæld til det offentlige), hvor der foreslås en lempelse af forsøgsordningen med eftergivelse af gæld til det offentlige for socialt udsatte grupper. Det understreges dog, at dette forslag netop ikke angår gammel gæld, men handler om at undgå opbygning af fremtidig gæld.

Forslaget findes i lovforslagets § 31, nr. 1, og § 32, nr. 1 og 2.

[...]

4.3. Fradrag for børnebidragsrestancer i kontanthjælp, starthjælp og introduktionsydelse

Forslaget medfører forandringer i de kommunale og statslige administrative rutiner:

I det omfang, der kan ske fradrag, skal de kommunale sagsbehandlere ikke længere opkræve det skyldige bidrag og oversende krav til inddrivelse i SKAT. I stedet skal sagsbehandlerne foretage fradrag direkte i kontanthjælpen, starthjælpen eller introduktionsydelsen. Der vurderes ikke at være administrative konsekvenser for kommunen forbundet hermed.

Modsat vil de kommunale sagsbehandlere modtage og skulle behandle flere ansøgninger om hjælp efter aktivlovens § 83, som følge af forslaget. Dette vurderes at give anledning til en ubetydelig administrativ merbelastning for kommunen.

Samlet set vurderes forslaget ikke at medføre væsentlige administrative meropgaver for kommunerne.

Forslaget vil indebære, at SKAT modtager færre restancer til inddrivelse. Dette skyldes, at de skyldige bidrag i stedet dækkes ved, at kommunen foretager fradrag i kontanthjælpen, starthjælpen eller introduktionsydelsen. De restancer, som SKAT efter forslaget ikke længere vil få til inddrivelse, har SKAT ikke haft mulighed for at inddrive. Forslaget vil dermed ikke medføre væsentlige administrative konsekvenser for SKAT.

[...]

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 31

Til nr. 1

Det foreslås, at en kommune, der udbetaler kontanthjælp til en person på voksen forsørgersats efter § 25, stk. 1, nr. 1, § 25, stk. 2, nr. 2, eller der udbetaler starthjælp med forsørgertillæg efter § 25, stk. 13, i lov om aktiv socialpolitik, kan foretage fradrag for forskudsvis udbetaling af børnebidrag efter børnetilskudslovens § 11. For starthjælpsmodtagere er det en betingelse for fradrag, at starthjælpsmodtageren får udbetalt tillæg til det barn, der er forskudsvis udbetalt børnebidrag til.

Efter børnetilskudslovens § 14 kan der højst ske forskudsvis udbetaling af et beløb pr. barn, der svarer til normalbidraget. Den bidragspligtige kan trække betalte børnebidrag fra i skat efter nærmere angivne regler, jf. ligningslovens § 10, stk. 1. Det foreslås, at det forskudsvis udbetalte børnebidrag fradrages i det beløb, som udbetales til kontanthjælpsmodtageren efter skat, således at personen er stillet som om personen selv har betalt bidraget rettidigt. Forslaget omfatter ikke private bidragskrav, herunder krav fra udlandet, der kan fuldbyrdes i Danmark.

Det foreslås, at der gælder samme regler for kontanthjælp for personer, som får fradrag for forskudsvis udbetalte børnebidrag, som der gælder for de personer, der selv overholder deres forpligtelser til at betale børnebidrag. Adgangen til fradrag vil således f.eks. også omfatte psykisk syge unge under 25 år med forsørgerpligt over for udeboende børn, da de modtager en sats, som svarer til en voksen-forsørgersats. Forslaget omfatter desuden personer, der får fratrukket egne eller ægtefællens indtægter i hjælpen, personer, der sanktioneres efter reglerne i lovens §§ 38 a-41, og kontanthjælpsmodtagere, der modtager tilbagebetalingspligtig hjælp. Forslaget gælder tillige for ægtefæller, der får hjælpen nedsat med 500 kr. (582 kr. i 2008) efter 6 måneders hjælp, personer, der er omfattet af loftet over den samlede hjælp, samt personer hvis ægtefælle har mistet retten til hjælp på grund af 300 timers reglen. Det bemærkes, at kontanthjælpsmodtagere på forsørgersats, som ikke overholder deres bidragsforpligtelser, ikke stilles ringere end ikke-forsørgere.

Forslaget om fradrag omfatter ikke personer, der får hjælp efter § 27 eller § 27 a i lov om aktiv socialpolitik, dvs. hjælp til personer, der ikke kan få social pension eller fuld førtidspension efter lov om social pension på grund af optjeningsreglerne.

Lovforslaget om fradrag i kontanthjælp får også virkning for personer med udeboende børn, som faktisk betaler, når kommunen opkræver et forskudsvis udlagt børnebidrag, og som derfor ikke har gæld. Denne persongruppe vil fremover få fratrukket forskudsvis udlagte børnebidrag i kontanthjælpen i stedet for at modtage en opkrævning fra kommunen.

Det foreslås, at der ikke kan ske fradrag ved udbetaling af hjælp til personer, der forsørger eget barn under 18 år i hjemmet, eller som har forsørgerpligt overfor flere end 2 børn under 18 år, der ikke bor i hjemmet.

Der kan alene foretages fradrag for børnebidrag, som forfalder i samme kalendermåned, som hjælpen udbetales for. Børnebidrag, som forfalder til betaling på barnets fødselsdato, kan forfalde fra den 1. til den 31. i en kalendermåned. Forskudsvis udbetalte børnebidrag kan fradrages i hjælpen for den kalendermåned, børnebidraget forfalder, uanset hvilket dato i måneden, dette sker. Sker der forskudsvis udbetaling for mere end en måned ad gangen, kan der alene foretages fradrag for et beløb, der forholdsmæssigt svarer til den kalendermåned, som hjælpen udbetales for. Udbetales der f.eks. forskudsvis for 6 måneder, fradrages 1/6 af beløbet hver måned. Der kan i hjælpen for en kalendermåned højst fradrages et beløb pr. barn, der svarer til normalbidraget, og i alt højst to normalbidrag. Det følger af, at forslaget kun omfatter ydelsesmodtagere med højst to børn, og at der højst kan ske forskudsvis udbetaling af et beløb, der svarer til normalbidraget, for hvert barn.

Udbetales der forskudsvis for mere end en måned ad gangen, gælder adgangen til fradrag også i situationer, hvor personen ikke var kontanthjælpsmodtager på udbetalingstidspunktet. F.eks. hvor der i april udbetales forskudsvis for 6 måneder, og personen modtager kontanthjælp fra juni.

Et børnebidrag kan efter ansøgning fra den bidragsberettigede udbetales forskudsvis, når det ikke betales på forfaldsdagen. Der kræves ikke ansøgning forud for hver enkelt forskudsvis udbetaling af bidragsforskud. Der skal dog søges på ny, hvis den forskudsvis udbetaling har været standset i en periode, f.eks. fordi barnet har været anbragt uden for hjemmet. Kravet om, at der kun kan ske fradrag for den kalendermåned, hjælpen udbetales for, skal sikre, at der ikke foretages fradrag i personens hjælp for tidligere forskudsvis udlagte børnebidrag i en kalendermåned, hvor personen selv betaler børnebidraget. Kravet om, at der kun kan ske fradrag for bidrag, som forfalder i den kalendermåned, eller forholdsmæssigt svarer til samme kalendermåned, som hjælpen udbetales for, kan dog betyde, at kommunen ikke kan nå at fradrage det forskudsvist udlagte beløb i den eller de første måneder. Dette skyldes bl.a., at kommunen skal undersøge, om betingelserne for fradrag er opfyldt, træffe en afgørelse om fradrag og partshøre efter reglerne i forvaltningsloven, før fradrag kan ske. Da de efterfølgende forskudsvis udbetalinger følger automatisk uden ansøgning, kan fradraget i kontanthjælpen ske automatisk i de efterfølgende måneder, så kravet om samtidighed kan opfyldes. Ophører den forskudsvis udbetaling, eller er betingelserne for fradrag ikke længere opfyldt, f.eks. fordi ydelsesmodtageren får flere børn, skal fradraget ophøre. Har kommunen ikke nået at standse fradraget i tide, skal det uberettigede fradrag udbetales til ydelsesmodtageren hurtigst muligt.

Efter forslaget kan kommunen ikke foretage fradrag i hjælpen, hvis kommunen får underretning om, at der er risiko for at den bidragspligtige person bliver udsat af sit beboelseslejemål på grund af en huslejerestance. Normalt vil kommunen modtage underretning fra fogedretten om, at en borger udsættes af sit boliglejemål. I de tilfælde, hvor underretning

gen kommer fra den udsættelsestruede person, kan kommunen forlange, at denne person dokumenterer, at der er indgivet en sag om huslejerestance ved fogedretten med henblik på udsættelse af lejemålet.

Når kommunen modtager fogedrettens underretning om, at en borger udsættes af et beboelseslejemål, skal kommunen efter lov om retssikkerhed og administration på det sociale område, § 5 a, stk. 1, straks behandle spørgsmål om hjælp blandt andet, når kommunen er i besiddelse af oplysninger om borgeren, som sandsynliggør, at borgeren har behov for hjælp. Vurderer kommunen, at der ikke er grundlag for hjælp i forbindelse med udsættelse af lejemålet, træffer kommunalbestyrelsen afgørelse herom senest 14 dage efter fogedrettens underretning om gennemførelsen af fogedforretningen.

Så længe der verserer en sag om udsættelse ved fogedretten kan kommunen ikke fradrage i hjælpen. I de tilfælde, hvor fogedsagen afsluttes uden, at den fører til udsættelse fra lejemålet, fradrager kommunen i hjælpen, med virkning fra måneden efter den måned, i hvilken fogedsagen er afsluttet. Hvis fogedsagen derimod afsluttes ved, at personen bliver udsat af boliglejemålet, fradrager kommunen i hjælpen, med virkning fra 3 måneder efter måneden, i hvilken udsættelsen fandt sted. Kommunen har således ikke mulighed for at foretage fradrag for et skyldigt børnebidrag i situationer, hvor der er en konkret risiko for at modtageren af hjælp bliver udsat af sit boliglejemål. Bliver personen faktisk udsat af sin bolig af fogeden, ydes hjælpen uden fradrag efter stk. 1, i yderligere 3 måneder.

Det bemærkes, at lovforslaget ikke udvider adgangen til videregivelse af oplysninger. I det omfang én kommune foretager forskudsvis udbetaling af børnebidrag, mens den bidragskyldige bor i en anden kommune, skal den kommune, der udbetaler bidraget, allerede efter gældende regler sende anmodning om opkrævning af bidraget til den bidragskyldiges opholdskommune. Indbetalte bidrag fra den bidragskyldige indtægtsføres i den kommune, der opkræver bidraget, og fradrages i denne kommunes løbende opgørelse vedrørende statsrefusion. Dette følger af § 26 i Velfærdsministeriets bekendtgørelse nr. 1498 af 12. december 2007 om statsrefusion og tilskud, samt regnskabsaflæggelse og revision på Velfærdsministeriets, Beskæftigelsesministeriets og Ministeriet for Flygtninge, Indvandrere og Integrations ressortområder. Forslaget har dermed ikke betydning i forhold til persondataloven.

De regler, der gælder for personer under 25 år på kontanthjælp eller revalideringsydelse uden hjemmeboende børn, men med bidragspligt overfor udeboende børn, jf. aktivlovens § 25, stk. 4, og § 52, stk. 4, omfattes ikke af forslaget.

Der henvises i øvrigt til afsnit 3.13.

Bilag 3 – Principafgørelser

(176-10)

Afgørelse truffet af: Ankestyrelsen

Afgørelsesdato: 24-06-2010

Uds. dato: 31-08-2010

Principafgørelse om: kontanthjælp - fradrag - børnebidragsrestance

Lov: Lov om aktiv socialpolitik - lovbekendtgørelse nr. 946 af 1. oktober 2009 - § 96a

Lov om børnetilskud og forskudsvis udbetaling af børnebidrag - Lovbekendtgørelse nr. 439 af 14. maj 2009 - § 11

Resumé:

Kommunen har ret til at foretage fradrag i kontanthjælpen for børnebidrag, som kommunen udlægger forskudsvis, når den bidragspligtige ikke opfylder undtagelsesbestemmelserne om enten at forsørge eget barn under 18 år i hjemmet, eller har forsørgerpligt over flere end to børn under 18 år, der ikke bor i hjemmet. I den konkrete sag var der heller ikke oplysninger om, at den bidragspligtige skulle flytte fra sin bolig som følge af manglende betaling af husleje.

(177-10)

Afgørelse truffet af: Ankestyrelsen

Afgørelsesdato: 24-06-2010

Uds. dato: 31-08-2010

Principafgørelse om: kontanthjælp - fradrag - børnebidragsrestance - deleordning

Lov: Lov om aktiv socialpolitik - lovbekendtgørelse nr. 946 af 1. oktober 2009 - § 96a

Lov om børnetilskud og forskudsvis udbetaling af børnebidrag - Lovbekendtgørelse nr. 439 af 14. maj 2009 - § 11

Resumé:

Kommunen har ret til at foretage fradrag i kontanthjælpen for børnebidrag, som kommunen udlægger forskudsvis, selvom den bidragspligtige oplyser, at børnene er hos denne halvdelen af tiden.

Det forhold, at den bidragspligtige skiftevis har børnene 1 uge ad gangen hos sig, og i den forbindelse har udgifter til forsørgelse betød ikke, at der ikke kunne fradrages i kontanthjælp.

Det kunne ikke dokumenteres, at den bidragspligtige forsørgede eget barn i hjemmet under 18 år.

Principafgørelserne kan læses i deres fulde ordlyd på www.ast.dk

Bilag 4 – resultater fordelt på kommuner

Skema 1

Er afgørelsen samlet set rigtig

Kommune	Ja, afgørelsen er i overensstemmelse med regler og praksis	Nej, afgørelsen ville blive ændret eller sagen hjemvist, hvis det havde været en klagesag
Favrskov	7	7
Horsens	12	2
Odder	10	4
Samsø	0	3
Skanderborg	12	2
Syddjurs	0	14
Århus	12	1
I alt	53	33

Kommune	Opfyldt	Ikke opfyldt	Uoplyst
Forskudsvis udbetalt børnebidrag			
Favrskov	14	0	0
Horsens	12	0	2
Odder	14	0	0
Samsø	2	1	0
Skanderborg	13	1	0
Syddjurs	12	1	1
Århus	13	0	0
I alt	80	3	3
Korrekt sats (udvalgte forsørgersatser)			
Favrskov	7	0	7
Horsens	14	0	0
Odder	10	0	4
Samsø	3	0	0
Skanderborg	14	0	0
Syddjurs	11	3	0
Århus	13	0	0
I alt	72	3	11
Ikke forsørgelse af eget barn i hjemmet			
Favrskov	12	0	2
Horsens	14	0	0
Odder	14	0	0
Samsø	3	0	0
Skanderborg	13	0	1
Syddjurs	14	0	0
Århus	12	1	0
I alt	82	1	3
Ikke forsørgelse af flere end to børn			
Favrskov	14	0	0
Horsens	14	0	0
Odder	14	0	0
Samsø	3	0	0
Skanderborg	14	0	0
Syddjurs	14	0	0
Århus	13	0	0
I alt	86	0	0
Ingen underretning om fogedsag			
Favrskov	14	0	0
Horsens	14	0	0
Odder	14	0	0
Samsø	0	0	3
Skanderborg	13	1	0
Syddjurs	0	0	14
Århus	13	0	0
I alt	68	1	17

	I høj grad	I nogen grad	I ringe grad	Nej
Favrskov	0	0	12	2
Horsens	0	2	0	5
Odder	0	12	0	1
Samsø	0	0	0	3
Skanderborg	0	0	13	0
Syddjurs	0	11	2	1
Århus	12	0	0	0
I alt	12	25	27	12

Skemaoversigt

Skema 1.	Er afgørelsen samlet set rigtig	40
Skema 2.	Er betingelsen om [...] opfyldt?	41
Skema 3.	Er begrundelsen for afgørelsen OK? – skriftlige afgørelser.....	42

Statsforvaltningen
Midtjylland
St. Blichers Vej 6
Postboks 151
6950 Ringkøbing
Tel 7256 8300
midtjylland@statsforvaltning.dk

www.statsforvaltning.dk